

2015. június-július

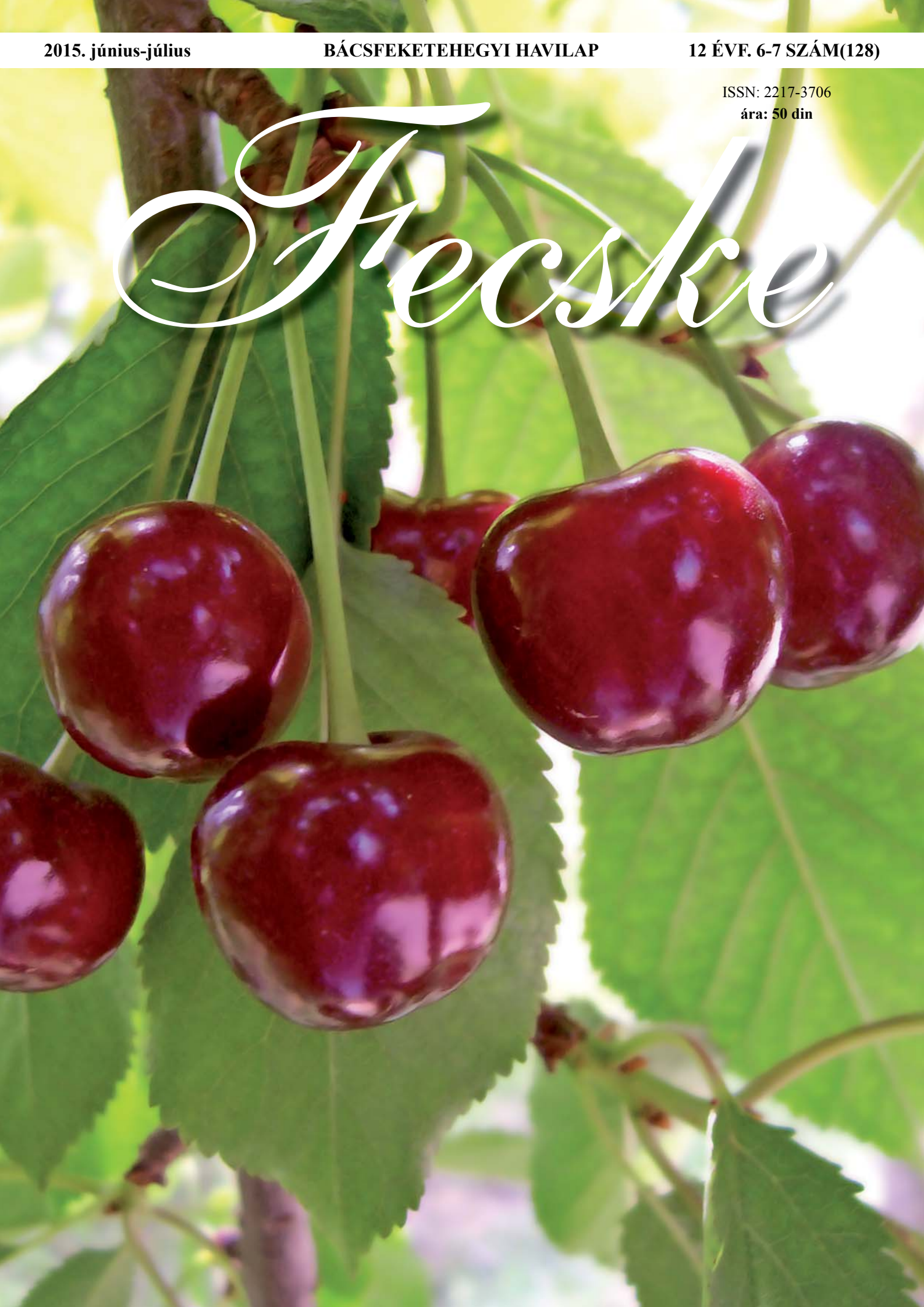
BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

12 ÉVF. 6-7 SZÁM(128)

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

FALUNAP - MEGGYNAP 2015

A XI. Bácsfeketehegyi falunap és a XII. Bácsfeketehegyi meggynapok műsora 2015. június 12-13-14. (péntek – szombat – vasárnap)

PÉNTEK: (2015.06.12.)

Helyszín: Óvoda – Piac tér – Központ - Óvoda

10.00

Karneváli séta

Szervező: Péter Pan Iskoláskor Előtti Intézmény

Helyszín: A Kultúrotthon emeleti kisterme

16.00

Tanácsadás a meggytermesztésről

Szervező: Gazdakör, Bácsfeketehegy

Előadók: Dr. Apostol János és Prof. Dr. Vladislav Ognjanov

Helyszín: Színházterem

19.00

A kruščići Művelődési Egyesület szerb nyelvű előadása

Helyszín: Strand

21.00

Rock-est!

Fellépnek: a Baraparty és a Steamdiamonds együttesek
Belépő: 150 dinár

SZOMBAT: (2015.06.13.)

Helyszín: Kultúrotthon

Egész nap:

BÁCSFEKETEHEGYI ÉS A MEGGY

- meggy és méz termékbemutató, kézimunka-kiállítás
a Kultúrotthon teraszán

Szervezők: Hestia - bácsfeketehegyi nők egyesülete

10.00

Vendégfogadás

11.00

**A XI. BÁCSFEKETEHEGYI FALUNAP ÉS
A XII. BÁCSFEKETEHEGYI MEGGYNAPOK
MEGNYITÁSA**

A rendezvényt Bojtos Béla a bácsfeketehegyi Helyi közösség Tanácsának elnöke nyitja meg

11.15

A „Ne csak nézz, láss is...”

elnevezésű fotókiállítás megnyitója

Szervezők: Kishegyes Község Ifjúsági Iroda –
Dombjektiv Fényirda

11.30

Gyülekező és szervezett látogatás „Strand”-ra, a Horkai család meggyesébe, valamint a Vinum Lódi borospincébe

Helyszín: Kultúrotthon

21.00 - 02.00

Zenés utcabál a Kultúrotthon előtt

Fellép: Azzurro Band

22.00

Tűzijáték

Helyszín: Nyári színpad

18.00

Kétnyelvű művelődési műsor, fellépnek: bácsfeketehegyi „Feketics” ME tagjai, az általános iskola diákjai, az óvodások, Izida, Ksenia ME, Njegoš ME

Képzőművészeti és fogalmazási, valamint a fénykép és rajz pályázat, versenyek, értékelése, emléklapok és dícsé-
rő oklevelek kiosztása

Bácsfeketehegyi Helyi Község „A falu legszebb háztá-
jéka” elnevezésű pályázat eredményhirdetése

Helyszín: Tekepálya

10.00 – 18.00

Barátkozás a „Jadran” TK szervezésében

Szervezők: „Jadran” Teke Klub és a Vállalkozók

Falunap - Meggynap 2015

Helyszín: Strand

Egész nap:

Kirakodóvásár

Civil szervezetek, vállalkozók és a községi idegenforgalmi szervezet bemutatkozása (jelentkezni Orosz Kálmán-nál / 063-74-039-03) és egyéb szórakozási lehetőségek a Strandon

Falunapi ingyenes lángos!

9.00

Babgulyás főzőverseny

A szervezők a fejenkénti 200 dináros nevezési díj fejében 10 dkg beáztatott babot, 15 dkg húst, tüzelőt és hangulatos környezetet biztosítanak az érdeklődőknek.

Jelentkezni: Fekete Andor (064/22-10-890)

Jelentkezési határidő: 2015.06.10.

9.00 – 13.30

Ebéd a Strandon

Bográcsos babgulyás főzése az érdeklődők számára, ételjegyek kizárólag elővételben vásárolhatóak a bácsfeketehegyi Helyi közösség 1-es számú irodájában, 150 dináros önköltségi áron, legkésőbb 2015. június 10-ig (A rendezvény ideje alatt csak az ételjegyekkel rendelkezők részére tudunk ebédet biztosítani!)

Bővebb információ a 024/738-040-es telefonszámon!

14.00

A babgulyás főzőverseny eredményhirdetése

21.00

Disco-est!

Dj Kincses L.

Belépő: Ingyenes

Helyszín: Bácsfeketehegyi színházterem előcsarnoka

09.00 - 21.00

Képzőművészeti és fogalmazási versenypályázatok megtekintése

„Az én falum és a meggy”

VASÁRNAP: (2015. 06. 14.)

Helyszín: Református templom

9.30

Ünnepi istentisztelet a bácsfeketehegyi református templomban

Helyszín: Helyi Közösség tanácsterme

10.00

„A véradók napjáról”

Szervező: Kishegyes Község Önkéntes Véradók Egyesülete

Helyszín: Sportcsarnok

15.00 - 20.00

Kézilabdatorna „Falunap”

Szervező: „Jadran” Kézilabda klub, Bácsfeketehegy

Helyszín: Színházterem

19.00

Művelődési műsor a „Feketics” Művelődési Egyesület és az általános iskola előadásában

Szeretettel várunk minden érdeklődőt rendezvényünkre!

SZERVEZŐK:

Helyi közösség Tanácsa, „Feketics Művelődési Egyesület”, „Zöld Dombok Környezet-és közösségfejlesztési Szervezet”, „Mezőgazdászok Egyesülete – Gazdakör”, „Hestia – Nők Egyesülete”, „Nikola Đurković” Á.I., Vállalkozók Egyesülete, „Jadran” Teke Klub, a Pán Péter Óvoda, „Jadran” KK, „Izida Anya-és gyermekvédelmi Társulat”, a Községi Vöröskereszt szervezete, az Önkéntes Véradók Egyesülete Kishegyes Község

A szervezők fenntartják a programváltoztatás jogát! A rendezvény szervezője nem tartozik felelősséggel harmadik személyek, vagyis a rendezvényen résztvevők és a vendégek viselkedéséért és tetteiért.

Községi hírek

Szórólapok osztása az iskolákban

2015. május 26-án Kishegyes Község mindhárom általános iskolájában színes rajzokkal illusztrált kétnyelvű szórólapokat osztottak a rendőrség, a tanügy és az önkormányzat képviselői a 6. osztályos diákoknak.

A cél az iskolán belüli erőszak visszaszorítása és a tanulók figyelmének a felkeltése volt.

A szórólapok nyomtatását Kishegyes Község Önkormányzata támogatta.

Egyetemista úti-költség támogatás

2015. április 27-én a tartományi kormány épületében aláírták a tartományi költségvetésből származó pénzeszközök kiosztásáról szóló szerződést, az egyetemisták utaztatási költségeihez való hozzájárulásra.

A 2014/15-ös tanévben a hozzájárulás mintegy 80 községbeli egyetemistát érint.

A szerződést Kishegyes Község nevében, a községi elnök felhatalmazásával, Predrag Knežević, a KKT titkára írta alá.

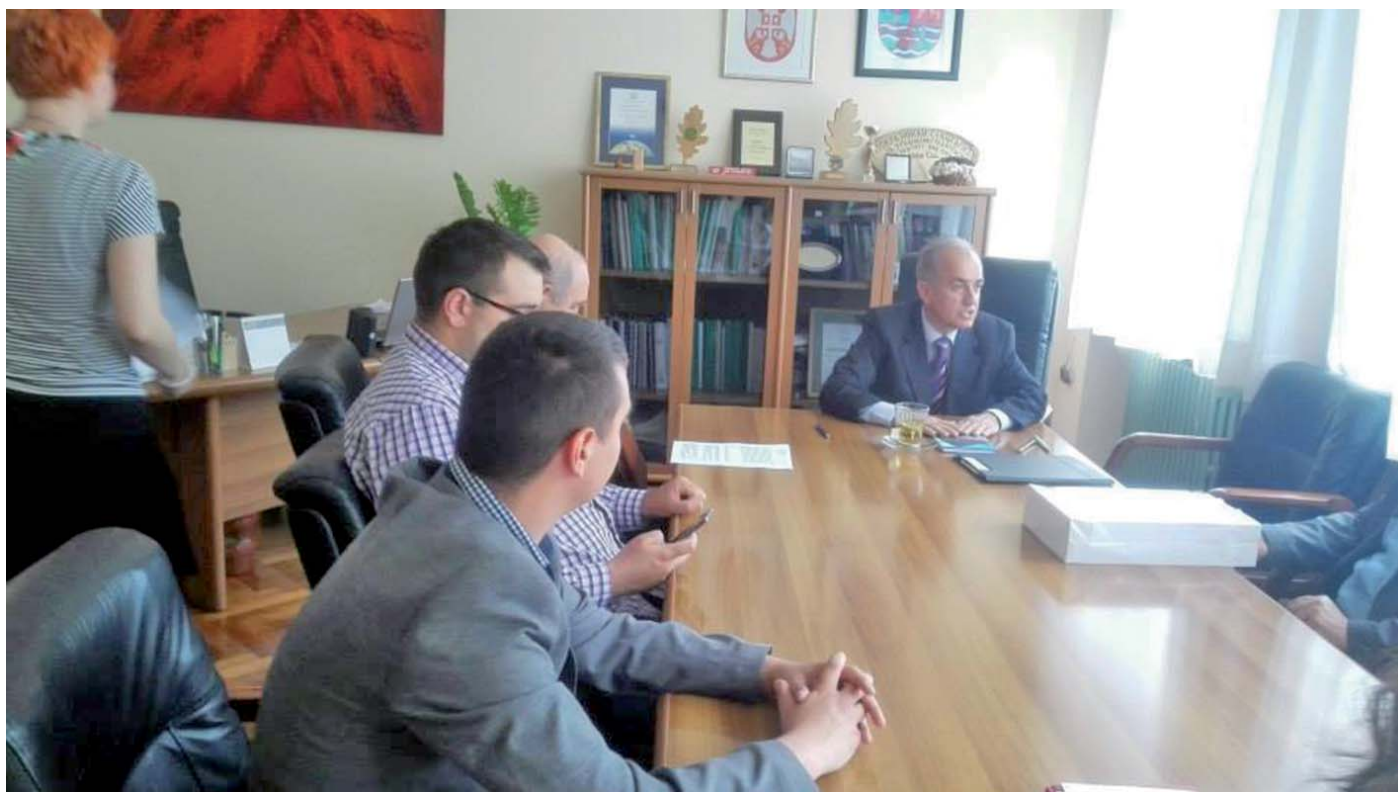
KÖZSÉGI HÍREK

Újabb lépések a folyószennyezés elleni küzdelemben

Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes tárgyalásokat folytatott Dr. Slobodan Puzović tartományi urbanisztikai, építésügyi és környezetvédelmi titkárral a Krivaja folyó jelenlegi állapotáról.

Községünk vezetői felkérték Puzović urat, hogy látogasson el a községünkbe és személyesen győződjön meg az áldatlan állapotokról.

Erre a kérésre ígéretet kaptunk a titkárság részéről.

Civil szervezeteink sikeresen pályáztak a tartományi közmunkaprogramra

Kishegyes Község területén működő kommunális vállalatok és a civil szervezetek sikeresen pályáztak a Tartományi Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárság által kiírt közmunkaprogramon 7.251.968,24 dinár összértékben. Ezzel munkahelyet biztosítva 6 hónapon keresztül 30 községi lakosnak.

Név szerint:

1.	Eko-Kommunál kft.	Bácsfeketehegy
2.	Kis-Kommunál kft.	Kishegyes
3.	Feketics M.E.	Bácsfeketehegy
4.	Izida Anya és Gyermekvédelmi Szervezet	
5.	Petőfi Sándor M.E.	Kishegyes
6.	Eco-Enjoy	
7.	Caritas-Női Fórum	
8.	Termelői Klub	Kishegyes

KÖZSÉGI HÍREK

Sikeres pályázat a művelődésre

Kishegyes Község Ifjúsági Irodája sikeresen pályázott a Tartományi Ifjúsági- és Sport Titkárság által kiírt pályázatán 400.000 dinár értékben a kishegyesi Petőfi Sándor Művelődési Egyesülettel közösen a színház hang és fénytechnikájának felújítására.

A szerződés aláírására 2015. április 8-án szerdán került sor a Tartományi Végrehajtó Tanács épületében, amelyen jelen voltak Csíkos János tartományi sport segédtitkár, Marko Rovčanin községi elnök, Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes, Kovács Károly ifjúsági ügyekkel megbízott polgármester asszisztens és Mitra Iweza az ifjúsági iroda koordinátora.

Sikeres pályázat edzőgépekre

Kishegyes Község Ifjúsági Irodája sikeresen pályázott 1.100.000 dinár értékben szabadtéri edzőtermi gépekre és felszerelésekre a Szerbiai Ifjúsági- és Sport Minisztériumnál. Az edzőtermi gépek Kishegyes község mindhárom településén lesznek elhelyezve ingyenes hozzáférhetőséggel mindenki számára. (Kishegyesen a kézilabdapályán, Bácsfeketehegyen a Vajdaság utcában és Szeghegyen pedig a labdarúgó pálya mellett).

A pályázat célja a fiatalok számára az ingyenes rekreációs biztosítása a községben.

A szerződés aláírásán, amelyre 2015. április 16-án került sor Belgrádban, jelen volt Marko Rovčanin községi elnök és Kovács Károly ifjúság politikával megbízott polgármester asszisztens.

Sikeres pályázat szemeteskukákra

Kishegyes Község Önkormányzata sikeresen pályázott a Tartományi Urbanisztikai, Építésügyi és Környezetvédelmi Titkárságon 180 db szemeteskuka beszerzésére 480.000,00 dinár értékben.

Az aláírásán jelen volt Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes.

Községi hírek

Közös sportolás és barátkozás

2015. május 13-án az „Iskola-Sport-Rendőrség” elnevezésű projekt keretein belül a kishegyesi labdarúgó pályán közösen játszottak a bácsfeketehegyi és kishegyesi 7. osztályos diákok.

A gyerekek labdajátékokban és ügyességi játékokban vettek részt.

A cél egymás megismerése és a barátkozás volt.

A rendezvényen jelen voltak a rendőrség, a sport, iskola és az önkormányzat képviselői is.

Az étkeztetést és az utaztatást Kishegyes Község Önkormányzata támogatta.

Épül a Malom út

Kishegyes Község Önkormányzata sikeresen pályázott a Tartományi Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárságon a tavalyi év decemberében, ahol támogatást kapott az ipari park mellékútjának kiépítésére 3.500.000 dinár értékben.

Az ehhez szükséges dokumentumok beszerzése és a közbeszerzés lefolytatása után most kerül sor a nyertes kivitelezővel a szerződéskötésre.

Mindezek alapján júniusban a Vojput megkezdte a Malom út építését a tartományi titkárság által támogatott összegből, a meglévő trafótól a malom bejárata felé haladva.

Konyhakerti vetőmagosztás

2015. március 31-én délelőtt 10 órakor a Topolya és Kishegyes Község Szociális Központja a Kishegyesi Önkormányzattal karöltve konyhakerti vetőmag csomagokat osztott a szociálisan hátrányos helyzetben lévő családoknak. A csomagok 1000 dinár értékben kerültek szétosztásra pontosan 50 család részére a községből, akik saját igényeik szerint alakították a csomagok tartalmát. Igénylestüket a Szociális központban adhatták át 10 napon keresztül.

Az osztáson jelen volt Marko Rovčanin Kishegyes Község elnöke, Mohácsi Zoltán községi elnök helyettes, Nagy Mélykúti Kiskovács Ildikó a szociális központ kishegyesi osztályának vezetője, Sárközi István a szociális központ gyakornoka és Lukács Klára a szociális ügyekkel megbízott községi tanácsstag.

Programunk célja, hogy a felhasználók saját maguk is tegyenek szociális helyzetük javítása érdekében.

A konyhakerti vetőmag csomagok anyagi költségét Kishegyes Község Önkormányzata biztosította.

EMLÉKEST

Manapság nem ritka olyan jelenség, rendezvény, megmozdulás amely nem kötődne valamilyen emlékezéshöz, megemlékezéshez.

Így történt, hogy a közelmúltban megrendeztük a **40 éves János vitéz** emlékestet is. Én is, mint annak idején a rendező, Sárközi tanítóbácsi, nagy fába vágtam a fejszemet. Igazán nem gondoltam volna, hogy a megszervezése ennek az estnek nehezebb lesz mint ahogy azt előtte gondoltam. De hála és köszönet a kitartó, segítőkész társaknak, sikerült összehozni egy nem mindennapi eseményt, mégpedig két alkalommal is.

Valamikor tavaly ősszel jutott az eszembe, hogy közeleg a 40 éve annak az eseménynek ami a színháztörténelemben igen ritka. Erről beszéltem Egyesületünk elnökével, jóvá is hagyta, mondván ha kitalálta, meg kell szervezni. Kaptam az alkalmon és három és fél hónapi aktív tevékenység közepette, nyélbe ütöttem többedmagammal azt az emlékestet amelyre nem csak a helyben lakók, hanem vidéken, külföldön élők is eljöttek. Itt nem csak azokra gondolok akik mint nézők voltak jelen a színházban, hanem azokra is akik valamikor részt is vettek a János vitéz daljátékban. Akkoriban, 1975/76-ban 93 személy vett részt valamilyen formában a nagy sikert elért szindarabban. Életkoruk 15 évestől 70 éves korig terjedt, lányok, asszonyok, legények, férfiak, anyukák, apukák, nagymamák és nagypapák. Foglalkozásukat fel sem tudnám sorolni, annyiféleké voltunk, de összetartóak, hiszen háromhavi próba előzte meg a bemutatót, melyre 1975 március elsején került sor a feketicsi színházban. Nagy sikert ért meg a darab. 27 alkalommal léptünk színre 15 vajdasági helységben, ebből idehaza 1975-ben 4 alkalommal, 1976-ban 3 alkalommal. 93 személy, ebből 8 állandószereplő. Ezért írom, hogy nagy sikert ért meg, mert ennyiszor, ennyi szereplővel nem volt még színházi előadás Vajdaságban, de a világban sem. Az sem mellékes, hogy azt a Petőfi-Kacsóh daljátékot nem csak hivatásos zenekar kísérte, hanem tamburazenekar is. Tudvalevő, hogy amikor az akkori egyesület nem tudta fizetni a zenekar honoráriumát, eldöntötték, hogy akkor kísérik a dalokat a feketicsi tamburások. Na, de ki látott már olyat, hogy egy komoly, híres daljátékot tamburazenekar kísérjen? Márpedig így történt. A hivatásos zenekar 9, a tamburások 16 alkalommal mutatták meg nagyszerű tudásukat. Mindemellett, szemlén is részt vettünk kimagasló eredménnyel. De ki ne hagyjam azt az élményt, amiben az akkori tagok, fellépők részesültek. 83 – an vehettünk részt az ajándékiránduláson ami szintén felejthetetlen mint maga a dal-

a nagyszámú, lelkes közönségnek.

2015. április 25-én teltház előtt léptünk színpadra, névszerint Brezovszki Eszter „Iluska”, Brezovszki Boldizsár „János vitéz”, Fehér István „Sztrázsamester” és Szabó László „Francia király” valamint a bácsfeketehegyi Művelődési Egyesület tamburazenekara Szakács Zoltán vezetésével és két narrátor, Tóth H. Vera és Hajvert Ákos. Közreműködött még Sárközi Ottilia és Simonyi Tamás. A négy akkori és ma is egészségnek örvendő szereplő azokat a dalokat adta elő amit negyven évvel ezelőtt énekeltünk, igaz ez alkalommal más formában. Negyven év...

2015 május 13-án másodízben is, közkívánatra megismételtük, ezalkalommal kamerák előtt is a jól összehozott emlékestet, tárlat nélkül.

Mindkét alkalommal vastappsal jutalmazott meg bennünket a közönség. Köszönjük, köszönjük, köszönjük.

Arról, hogy ne csak emlékezetben maradjon meg a „János Vitéz”, gondoskodtunk. A Pannon TV kivitelezésében hamarosan DVD-n fog megjelenni, ami megvásárolható lesz.

Köszönjük Pál Károlynak, a Művelődési Egyesületnek, hogy ezt a rendezvényt megtarthattuk és a meghívottaknak vacsorával kedveskedtek. Köszönet mindenkinek aki bármiben segített. Adja Isten, hogy legyen még ehhez hasonló rendezvény. Bácsfeketehegy, 2015 májusa

*Tisztelettel
Szabó László*

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Civil szervezeteinkkel karonfogva és az elmúlt évek tapasztalataira hagyatkozva **szervezzük a XI. Falunap és XII. Meggy napok ünnepséget Bácsfeketehegyen.** Az idén is igyekeztünk színvonalas programokkal dúsítani június hónap 2. hétvégéjét, azaz dátumilag 12-ét, 13-át valamint 14-ét. Természetesen a részletes programot a Fecske oldalain, Helyi Közösség honlapján, a Facebook-on, a Dombos TV-én, a plakátokon ismertetjük az érdeklődőkkel. Szeretettel várunk mindenkit, ünnepeljünk együtt.

Mindezek mellett, természetesen foglalkoztunk különböző feladatok, események elvégzésével, szervezésével. Többek között:

- a „Feketics” ME. kérvénnyel fordult Helyi Közösségünk Tanácsához egy **nyári színpad megépítése** kapcsán, amit egyhangúlag támogattak a tagok és ennek köszönhetően már az első fázis (talpazat) el is készült, nyár végéig szeretnénk a tetőszerkezetet is összeállítani.

- az esővíz elvezető **átfolyók tisztítását végeztük el** a Tito Marsall, valamint a Zmaj Jovina utcákban, melyek az elmúlt évtizedek során teljes vastagságban betöltődtek törmelékkel, szeméttel, ezáltal megszűnt a környékbeli lakóházak veszélyeztetése, hogy nagy esőzések alkalmával betóduljon hozzájuk a víz.

- vendégül láttuk testvértelepüléseink amatőr labdarúgóit a **hagyományos kispályás labdarúgó tornán**, melyen részt vettek: Ruzsa, Torda, Zentagunaras és Bácsfeketehegy I. és II. csapata. A sérülésmentes és igazi baráti légkörben lezajló tornán a következő ranglista alakult ki:

1. Bácsfeketehegy I.
2. Zentagunaras
3. Torda
4. Ruzsa
5. Bácsfeketehegy II.

Még egyszer gratulálunk a résztvevőknek, valamint megköszönénk Szakács Géza bírónak a sportszerű és igazságos mérkőzés vezetését.

- **magas rangú kitüntetés**, pontosabban a DUNA-KÖRÖS-MAROS –TISZA REGIONÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉS-EURÓRÉGIÓ közgyűlésén **ítéltek a Bácsfeketehegyi Helyi Közösségnek** azt a KIVÁLÓSÁGI DÍJAT, melyet a „Méz és Meggy” IPA (Honey and Cherry) határon átnyúló pályázatunkkal érdemeltünk ki.

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZÖSSÉG HÍREI

Konfirmáció Bácsfeketehegyen

Az idén május 17-én került sor Bácsfeketehegyen az általános iskola hatodik osztályát befejező fiatalok konfirmációi fogadalomtételére. Az elmúlt tanévben összesen 20-an, 13 leány és 7 fiú készültek fel a konfirmációra. A konfirmált fiatalok a május 24-i pünkösd-i istentiszteleten vettek első

alkalommal úrvacsorát. A református gyülekezet életében ez a legnagyobb ünnepség. Idén is nagy volt az érdeklődés, a konfirmációi istentiszteleten mintegy 450 –en, a pünkösd első napi úrvacsorával egybekötött istentiszteleten pedig 230-an vettek részt.

O. A.

Fotó: Burján Anikó

PÁRIZSI SZOLGÁLAT

Vendégszolgálaton a párizsi magyar református gyülekezetben

Május 1-4. között nem mindennapi élményben volt részem. Ahogyan azt mondani szokás, most sikerült a kellemest a hasznossal összekötni. Egy hosszú hétvégét tölthettem Párizsban és környékén, ahova a párizsi magyar református gyülekezet gondokasszonyának, Heddad Annamáriának meghívására érkeztem. Május 3-án, anyánapján istentiszteletet tartottam a gyülekezetben és egy Erdélyből kitelepült család harmadik gyermekét kereszteltem meg. Sokan talán nem is tudják, hogy a Franciaországi Magyar Protestáns Református Egyház központja Párizsban van. A gyülekezet – a francia törvények szerint – hivatalosan nyilvántartott önálló egyház, 1927 óta létezik. 19 éve nincs önálló lelkészük, az istentiszteletek megtartására a környező országokból hívnak magyar református lelkészeket. Az utóbbi időben évente hat alkalommal a Magyarországi Református Egyház biztosítja a szolgálattevő lelkészeket, öt alkalommal pedig maga a gyülekezet hív meg egy-egy református lelkipásztort vendégszolgálatra. A gyülekezet szórvány jellegűt mutat, azaz „diaszpóra”. Eddig 11 országból több mint 80 lelkipásztor szolgált a gyülekezetben. Havonta egy alkalommal, a hónap első vasárnapján tartanak istentiszteletet. Nem kicsi áldozatot jelent a többnyire idősek gyülekezeti tagoknak havonta egyszer eljutni az istentiszteletre. Ez egyrészt nem kevés kiadást jelent, másrészt viszont a távolságok is óriásiak.

Többen közülük a Párizs környéki városokból, településekről utaznak be az istentiszteletre. A gyülekezet tagjai közül sokan még 1945 és 1956 után menekültek ki a Kárpát-medencéből. Vannak olyanok is, akik 1968 után települtek Franciaországba, sőt néhány család az ezredforduló után telepedett le. Ez utóbbiak a fiatalabb nemzedékhez tartoznak. Az idősebb generáció leszármazottai már egyre kevésbé értik és beszélik a szülők anyanyelvét. Mégis közülük sokan fontosnak tartják, hogy eljőjenek havonta a magyar istentiszteletre és ebben a közösségben dicsérjék az Urat. Jellemző a közösségre, hogy istentisztelet után, családias légkörben, szeretetvendégséget tartanak. Ez ottani szolgálatom után is így történt. Ekkor nyílt lehetőségem személyesen is megismerkedni a gyülekezet tagjaival. Nagy öröömre itt találkoztam a pirosi származású Gubránszki Ferencel (1963 óta él Párizsban), akivel már korábbról is személyesen ismertük egymást.

Mostani beszámolómban még egy gondolat erejéig ki kell térnem Heddad Annamária gondnokasszonyra, aki a meghívóm és a vendéglátóm is volt. Családjával több mint 30 éve él Franciaországban, Párizs környékén, Sartrouville nevű kisvárosban. Annamária mellett, hogy a gyülekezet „mindenese” általában a meghívott beszállítót otthonában elszállásolja, megvendégeli, szállítja a repülőtérre és vissza.

Magam is megtapasztaltam kellemes otthonukban a kedvességüket, vendégszeretetüket. Ezenkívül egy tartalmas Párizs és környéki bemutatót is megszervezt. Így jártam az Eiffel-toronyban, a Notre-Dame-ban, Versailles-ban, Trianonban és még néhány szép helyen.

Ezúttal szeretném megköszönni Annamária gondnokasszonynak és a gyülekezetnek is kedvességüket, szeretetüket és hálás vagyok Istennek ezért az ajándékért, hogy hirdethettem közöttük az ígét és számos élményben is volt részem. Kívánom, hogy legyen Urunk áldása továbbra is életükön és szolgálataikon.

Orosz Attila
református esperes

KICSI FALU NAGY SZÍNPADDAL

Amikor a király és a lázadó diák, Ludas Matyi és a tündér, színidirektor és a szegény ember, Szélestenyérű Fejenagy és a magányos tudós jól megfértek a bácsfeketehegyi deszkákon

350 gyerek lépett színpadra Feketicsten a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság szervezésében megrendezett VIII. Bácsfeketehegyi Gyermekszínjátszó Műhelytalálkozó 2015. május 9-10-én. A 19 gyermekcsoport tagjai 14 vajdasági településről érkeztek: Ada (2 csoport), Bácsfeketehegy (2 csoport), Bácsgyulafalva (2 csoport), Csantavér, Gunaras, Kúla, Magyarittabé (2 csoport), Magyarkanizsa, Nagybecskerek és Muzslya (2 csoport), Padé, Palics, Topolya, Zenta, Zentagunaras. Fellépett egy középiskolás vendégcsoport is, amelynek tagjai kavillói, kishegyesi és bácsfeketehegyi diákok voltak. A rendezvény lebonyolításában a szervezők partnerei a Feketics Művelődési Egyesület, a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete (Bácsfeketehegy) és a Magyar Drámapedagógiai Társaság (Budapest) voltak.

A résztvevő csoportok előadásait két magyarországi és egy hazai zsűritag elemezte: **Hajós Zsuzsa** színész-drámatanár és **Golden Dániel** drámapedagógus, rendező, valamint **Kiss Anita** magyartanár. A szakmai beszélgetések alatt a fellépő gyerekek három szekcióban műhelymunkában vehettek részt. A foglalkozásvezetők **Hajvert Ákos** Radnóti-díjas versmondó, **Mezei Kinga** Jászai-díjas színművész, rendező és **Táborosi Margaréta** színművész, koreográfus voltak.

A rendezvény a magyarországi Weöres Sándor Országos Gyermekszínjátszó Találkozó vajdasági válogatója volt. A zsűri helyszíni döntése értelmében 2015-ben az **adai Cseh Károly Általános Iskola Tizenkettő** nevű színjátszó csoportja képviseli Vajdaságot június első hétvégéjén Szekszárdon, az

országos gálán, Janikovszky Éva: *Ha én felnőtt volnék* című előadásával, melyet **Göblös Csernai Edit** rendezett. Miután az országos találkozó minden regionális döntője lezajlott, és az országos fesztiváltanács sommázta a felhozatalt, május 18-án közzétette döntését, miszerint Vajdaságból még egy csoportot meghívunk a gálára, az pedig a **bácsgyulafalvi Petőfi Sándor Magyar Művelődési Egyesület Akombákom** csoportja, Benedek Elek *A szegény ember királysága* című mesejátékával, melyet **Vörös Imelda** rendezett. Az, hogy az idei magyarországi mezőny nem volt túl erős, és kevesebb előadást válogattak be az országosra, nem egy jó hír, de mi nagyon hálásak vagyunk, hogy így, rendhagyó módon két csapatot is küldhetünk Vajdaságból.

Rendkívüli köszönettel tartozunk a támogatóknak: Szerbia Kulturális és Tájékoztatási Minisztériumának, Kishegyes Község Önkormányzatának,

a Magyar Nemzeti Tanácsnak, a bácsfeketehegyi Helyi Közösségnek, az Agrokons Kft.-nek, az Aretol hűtőháznak, a Četković pékségnek, a Vinum Lódi borászatnak, a kishegyesi Hegedűs italboltnak és a topolyai Sat-trakt telekommunikációs vállalatnak, akik adományaikkal segítették a Találkozó létrejöttét. Sajnos olyan időkkel élünk, hogy egy négyszáz főt megmozgató rendezvény után 3 héttel még mindig nem lehet tudni, hogy a rendezvényre beadott pályázatok egy része milyen elbírálásban részesül, most is várjuk a Bethlen Gábor Alap és a Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Közösségi Titkárság döntését. Ugyanakkor nagy öröm és nagy megnyugvás, hogy ebben a kis faluban évek óta van egy olyan „gárda”, akikre mindig lehet számítani, és önkéntesen helytállnak

KICSI FALU NAGY SZÍNPADDAL

a program során: dekorálnak, fogadják a csoportokat, kísérik a vendégeket, eligazítanak, felügyelnek, műsort vezetnek. Talán kimondhatjuk: nem akárhogyan. És érdemes megemlíteni, hogy ezt nem tudná minden falu utánuk csinálni... Köszönjük **Barta Júliának, Szarka Ákosnak és Áronnak, Lódi Csillának, Simonyi Lilinek, Szalajevics Vikornak, Farkas Beatrixnak és Tokics Etelkának** a felelősségteljes hozzáállást, szép munka volt! Külön köszönjük a rendezvényhez újonnan csatlakozó **Szarka Zsóka és Simonyi Tamás** munkáját, öröm volt velük dolgozni!

Egy ilyen találkozó nem csak arról szól, hogy valahány gyerek szabadidejében készített néhány előadást, és most eljátssza. Miközben jól érzi magát. Arról is szól, hogy a felkészítők visszajelzéseket és tanácsokat kapnak, hogy egyre jobban tegyék a dolguk, és ha egyre jobban teszik, akkor a gyerekek az évek során kitartanak, és egyre többet kapnak tőlük. De legfőképpen arról szól, hogy a fellépő gyerekek óriási motivációt kapnak, egy olyan energiatöbbletet, amely hosszú időn át megtartja őket a színház, a magyar kultúra mellett. Egy olyan kulturális összetartozás-élményt kapnak, amely akaratlanul is beléjük ivódik. Mindamellet, hogy maga a színjátszással való időtöltés már eleve segíti az önkifejezésüket, erősíti az önbizalmukat, nyitottabbá teszi őket a körülöttük élő emberekre, és a különféle élethelyzetekben való cselekvőkészségüket bátorítja. Leegyszerűsítve: miről szól a színjátszás? Hogy találd fel magad egy adott helyzetben. Ezt gyako-

rolják ők heti kétszer, egy védett légkörben. És miből áll az élet?

Mindazok az önkéntesek, akiket már említettünk, és azok, akiket név szerint nem, a konyhások, a pincérek, a helyi közösség dolgozói, a grafikai tervezők stb, stb, mindenki, aki bármit is segített a rendezvény során, mind ahhoz járultak hozzá, hogy 350 magyar gyerek még nagyobb lelkesedéssel ragaszkodjon anyanyelvi kultúrájához, és még tovább „világítson” a saját környezetében. Fokozzuk? Hogy örömmel találja fel magát ebben a környezetben...

Nagy kiváltság, hogy Feketics elmondhatja magáról, megcsinálta. Legyen így még nagyon sokáig!

A nyolcadik Találkozón bemutatott előadások az alábbiak voltak.

A bácsgyulafalvi Kis Ferenc Általános Iskola

Színjátszói Janikovszky Éva: *Kire ütött ez a gyerek?* című előadását hozták el. A kezdő kis alsósok rendezője Turkál Marianna volt, akit színjátszós berkekben kiváló ízléséről ismerünk, és ezúttal sem csalódtunk benne, a szövegválasztás remek, a jelmezek egyszerűek de tündérierk, a gyerekek ügyesek és lelkesek voltak. Gunarasról a **József Attila Művelődési Egyesület Táltos Színjátszó Csoportja** lépett fel Fazekas Mihály: *Ludas Matyi* című darabjával. Pece Kovács Katalin felsősökből álló csoportja volt idén a legnépesebb mind közül, 24 tagot számlált. A létszámbeli nehézségek ellenére mégis fejlődést tapasztaltunk a gunarasiaknál, a korábbi évekhez képest sokkal bátrabban játszottak. Az adai **Cseh Károly Általános Iskola** alsósai, a **Tizenkettők** szintén egy Janikovszky Éva szöveget hoztak. *Ha én felnőtt volnék* című előadásukat Göblös Csernai Edit rendezte. Játékuk átgon-

KICSI FALU NAGY SZÍNPADDAL

előadással, amelyet C. S. Lewis: *Narnia krónikái*; Mosonyi Alíz: *Székrenyimesék*; Lewis Carroll: *Alice csodaországban*; Csík Mónika: *Székrenylakók...* c. regények, mesék alapján Pál Ilona állított össze. A Vajdasági Magyar Pedagógus Egyesülete keretében működő Magyarittabai kiscsoport idén is hozta a formáját: ügyesek, kreatívak, játékosak voltak. Móra Ferenc *Hatrongyosi kakasok* című meséjét mutatták be Petes Erzsébet rendezésében. Most először mutatkoztak be a bácsfeketehegyi színpadon a magyarkanizsai Jovan J. Zmaj Általános Iskola alsósai, a Negyedik Béla csapata. Az ígéretes társaság Tomin Zsuzsanna rendezésében *Vuk* történetéről mesélt, Fekete István regénye alapján. A Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének másik magyarittabai csoportja, a Magyarittabai Nagycso-

dolt, gördülékeny és egyszerű, a rendezés ötletgazdag volt. A másik adai csapat, a fölsősök **Barapart** nevű csapata Petőfi Sándor: *A helység kalapácsa* című elbeszélő költeményét vitte színpadra Monzák Péter és Raffai Klára kezei alatt. Az előadás humorban és zenében gazdag volt, a kamaszokra jellemző csintalansággal megspékelve. A csantavéri **Hunyadi János Általános Iskola Hétások** csapatának játéka a korábbi évekhez képest sokkal felszabadultabb és őszintébb volt. Sokat jelentett nekik a szöveg, amelyet egyik osztálytársuk, Jurcsek Flóra írt számukra, *Ugye mi jó barátok vagyunk* címmel. Rendezőjük, Nikolić Anton jó pedagógiai érzékkel hagyta kibontakozni mondanivalójukat, amelyből „átjött”, hogy megélt tapasztalatokon alapult. Ugyancsak a megélt problémákról szólt a padéi **Szervó Mihály Általános Iskola Színjátzó Csapatának** előadása, melyet Ferencz Nacsa Xénia rendezett, igen tehetségesen. Boldis Julian: *Lélekvesztő* című jelentőzűre, noha nem saját életjáték, hanem átvétel volt, őszinte, mély és elgondolkodtató volt. A bácsfeketehegyi **Nikola Đurković Általános Iskola 5-6. osztályos** színjátzóí, a Haverok, buli, sulis csapata a képzelet világába invitált bennünket a *Halmazok könyve* című

port viszont le sem tagadhatja színpadi jártasságát. Ők Lázár Ervin: *A fájós fogú oroszlán* című meséjét vitték színre Petes Erzsébet keze alatt. A bácsgyulafalvi **Petőfi Sándor Magyar Művelődési Egyesület** frissen alakult **Ákombákom** gyermekszínjátzó körének mesejátéka kiemelkedő, lendületes és ötletekben gazdag volt. Benedek Elek *A szegény ember királysága* című meséjét Vörös Imelda tette színpadra velük. A szombati napot a **Szabadkai Diákotthon színjátzó csapata zárta** *Alattad a föld, fölöttem az ég, benned a létra* című

KICSI FALU NAGY SZÍNPADDAL

vendéglődésével. Az előadás, melyet P. Bartusz Karolina és Vinczer Attila rendezett, az idei KSZV-n a kollektív munkáért járó díjat kapta, és letisztult, koncentrált játékokat ámulattal nézte végig a majd 200 kis színjátszó.

A VIII. Gyermekszínjátszó Műhelytalálkozó második napjának előadás-sorozatát a helybéli **Nikola Đurković Általános Iskola** 7-8. osztályos színjátszói, a **Nevenincs** csapat kezdte meg egy remek szöveggel. *Halotti beszéd vagy A biztos siker* című színművüket Pál Ilona tette színpadra a Pray-kódex és Karinthy Frigyes feldolgozása alapján. Őket követte a zentai **Gyermekbarátok Egyesületének Kuckó** csoportja, és a csoportban játszó hatéves tündéri Tündér, aki kétségtől a Találkozó sztárszínésze volt. Kéri Ferenc *Mosolyország továbbél.* című mesejátékát Pejin Teréz, Horváth Hédi és Recskó Éva rendezte. A topolyai **Művelődési Ház Mosolycsaló** bábcsoportja a szeretet és a felelősség „nagykönyvét” mutatta be, ezúttal bábok nélkül, élő játékkal. Antoine de Saint Exupéry

A kis herceg című regényét Crnkovity Edit és Kokrehel József alkalmazta színpadra. A kis herceg után Kalmár Zsuzsa színművész frissen alakult gyermekszínjátszó csoportja mutatkozott be, amely a **Palics Magyar Művelődési Egyesület** keretében működik. A **Palicsi Színjátszó Grund** Veres András: *Holle anyó* című mesejátékát adták elő, sok énekes betéttel, amelyeket gyönyörűen énekeltek. A **Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének** muzslyai **Csipet-csapata** koncentrált, fegyelmezett játékot hozott. Karinthy Frigyes: *Tanár úr, kérem, avagy reggel hétkor* című vígjátékát Lukács Gabriella

rendezte. A zentagunaras **Október 18. Általános Iskola Prométeusz** színjátszó köre ugyancsak egy Karinthy-darabot vitt színre. A *Visszakérem az iskolapénzt*, amelynek témáját a nyolcadikos játszó nagyon is komolyan vették, Üveges Gizella rendezte. Ugyancsak komolyan vették témájukat a **Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesülete – Nagybecskereki Oktatási Központjának Tiszta szívvel-lélekkel** csapatának játszó. *Csaba rajzai* című darabjuk a kirekesztésről és a tehetség kontra iskola problematikájáról szóló darabjukat Ungváry Zsolt novellájának ötletéből Lukács Gabriella alkalmazta színpadra. A napot a külai **Népkör Magyar Művelődési Központ Tini-Actors** csapata zárta, fergeteges energiával és bámulatos színészi játékkal.

A csoport ezzel az előadással a nemrégiben megtartott tartományi színjátszó szemlén (szerb nyelvterületen) harmadik helyezést ért el, továbbjutást nyerve a szerbiai országos megmérettetésre. Robert Long *Janka és Juli* című mesejátékát Pásztor József rendezte.

Andrási Zsuzsánna

A Gazdakör hírei

Majdnem, hogy eseménytelenek ezek az utóbbi hetek, ami a civil-szervezetünket illeti, mert minden időnkét a tavaszi munkálatokra kellett rendelnünk. Külön gondot okozott az eddig mások által használt "elhanyagolt" termőföldek kultiválása, amit most mi a komaszáció alkalmával megkaptunk.

Azok a területek nagyon nehezen adaptálhatók, költségesek is a normális termeléshez. Van akinek jutott előveteményként "torma", héréom fajta gyomirtóval sem lehet kiírtani teljesen. Olyan is van, hogy ráillik a mondás, hogy termi a pipacsok minden nemét.

Számos gond van még a határrendezéssel kapcsolatban, sehogya sem akar kiállni egyetlen egy felelős hivatalnok, aki a sok írásban leadott észrevételre, hiányosságra és ezek megoldására, szanalásra, megfelelő, pontosabban, elfogadható, választ, megoldást adna.

Közben a kelebiai, magyarországi, barátaink meghívására voltunk az általuk megrendezett Kcsafesztiválon, ahol egy kis

küldöttségünk igen jól szórakozott. Most utólag is megköszönjük a meghívást és a szívelyees vendég-látást.

Szokásunkhoz híven, egy busszal, májusban megtekintettük az idei ujvidéki Mezőgazdasági Vásárt. Külömböző tapasztalatokkal, és "érzelmekkel" tértünk haza. Sajnos megállapítottuk, hogy az a nagy

mezőgép felhozatal nagyon sokrétű, univerzális, de nem igen felel meg a mi kistermelői zsebünknek

Minden esetben a látottak alapján megállapíthattuk, hogy állandóan a mechanikában és a technológiában van valamilyen újabb megoldás, és ha mást nem, de reménykedhetünk, hogy majd egyszer mi is tudjuk ezeket a mi gazdaságainkban is alkalmazni.

Most meg már itt vannak előttünk a Falu- és Meggynapok, amire mint eddig is, előszeretettel készülünk.

OK.

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

Kézilabda

Régebben elég sokat foglalkoztunk iskolánk keretein működő kézilabda csapattal, majd csak most hallotunk újból róluk, ahogy, már ezek a közben felnőtt kislányok, mint Jadran kézilabda csapat másodszor is az élen szerepel, mint második a szerb második kézilabda ligában. Az idén is jogot szereztek, hogy részt vegyenek az első ligában, tehát egy fokozattal feljebb. Tavaly mivel realisan felmérték anyagi helyzetüket, visszaléptek a második ligába, az idén még mérlegelik a helyzetüket, de kétséges, hogy a község nem szerény 650 000 dináros segítsége mellett nem tudják vállalni a szereplést, mivel ide 1-1 500 000 dinárra lenne szükségük. Nem csüggednek, hanem a lehetőségeikhez mért helyzetet kihasználják, és tehetségükhöz erejükhez mérten is továbbra szeretnének eredményesen szerepelni.

Hogy is néz ki ma e lekes társaság?
80 bejegyzett játékos három korcsoportban.

A felnőttek a már említett másodi ligában, ahonnan olyan elit társaságba jutottak fel, ahol megmérhetik erejüket Bajmok, Ada, Vrbas, Crvenka, Sombor, Palánka, Temerin csapataival, akik már régóta híresek női kézilabdázóikról. A fiatalabbak, akik 2000- ben és utána születtek a vajdasági pionír ligában szerepelnek, egyenrangúan hegyesiek, szikicsiek és a mi lányaink, amár említett helyiségek korosztályos csapataival. A 2002-ben születettek és fiatalabbak Mini ligában szerepelnek havanta egy községben megrendezett versenyen, mint amik voltak Verbáson, Cservedkán, Bresztovácon, Deronyen, Zomborban, Adán.

A gyerekekkel foglalkoznak Milan Martinović tornatanár, Világos Györgyi bejegyzett edző, Đurica Mijanović, edző, kiket

kordinál, Peko Konjević technika, sportigazgató.

Az edzések mellett, edzőtáborokba, uszodába járnak, meglátogatták a válogatott mérkőzését Eszéken a Női Európa bajnokságon, kirándulásokat szerveznek.

Ez mellett baráti kapcsolatot tartanak az Izidával, kiknek negyven újévi csomagot adtak át, akik meghívták őket, hogy együtt látogassák meg a hírességek humanitárius sportversenyét és utána levő koncertet...

Még sokat lehetne róluk írni, de ez ellen is egy picit lázadtak, hogy nem kell az ő munkájukat nagydobra verni, mivel mindezt szeretettel, szeretetből teszik.

HAJRÁ LÁNYOK!

Teke

Annak ellenére, hogy felépült a tekepályánk, még mindig Verbáson vagyunk házigazdák. A második vajdasági ligában a 11. helyen végeztünk most már hat győzelemmel, két döntelen és tizenhat elvesztett találkozó után.

Több pályázatra jelentkeztek már, de még nem tudták megnyerni az új pályához szükséges összeget. Továbbra is bizakodva várják, hogy mikor lesznek újból itthon a házigazdák, és folytatják a falu régi hírnevét ebben a sportágban.

Kispályás fodboll és tenisz

A Jadran fodbalsapat mellett egy új pálya lett kialakítva műfűvel, amit a jövőben akár a teniszezők, akár a kispályás fodbollrajongók tudják majd használni. Sok kellemesen eltöltött percet felüdülést, kikapcsolódást kívánunk az új létesítményt használóknak.

Asztali tenisz

A májusban megtartott topolyai asztali tenisz tornán Kerekes Dávid első, míg Hodik Dániel az ötödiket helyezést érte el.

Gratulálunk nekik az elér eredményért.

Emlékezzünk

Öt éve felderítetlen a gyilkossági ügy Mai napig ismeretlen hogy ki és miért végzett Velibor Vučurovićtyal

Második alkalommal szerveztek emlékkoncertet Velibor Vučurović emlékének adózva a bácsfeketehegyi színházteremben. A koncerten felléptek egykori kollégái, munkatársai, zeneszerzők kiknek szövegeit a meggyilkolt fiatalember írta. A színházterem zsúfolásig megtelt. A szervezők a helyszínen aláírásgyűjtést kezdeményeztek tiltakozva az ellen, hogy az öt éve megtörtént tragikus eset részletei és az elkövető kiléte mai napig ismeretlen.

Öt évvel ezelőtt tragédia rázta meg Bácsfeketehegyet. **Velibor Vučurović** bácsfeketehegyi származású, de abban az időben már Újvidéken élő szövegíró a Jaše Tomić sugárúton hidegvérrel agyonlőtték. Feltehetően az egyik lakóház tetejéről adták le a végzetes lövést. A belügyi szervek azóta sem derítettek fényt az elkövető kilétére, és a gyilkosság hátteréről sem lehet semmit tudni. Vučurović karrierje épp felfelé kezdett ívelni akkoriban, a hazai zenei élet legismertebb énekeseivel működött együtt. A fiatalember családja nem tud belenyugodni a történetbe, megmozgattak már minden követ- mondja az áldozat édesanyja Hilda Vučurović.

„Nincs az az intézmény, amelyhez nem fordultunk volna megboldogult fiunk ügyében. A válaszok mindegyike többségében arról szól, hogy prioritást élvez a gyilkosság felderítése. De sajnos ma sem tudunk többet a részletekről, mint öt évvel ezelőtt. A fiunk nagyon jó ember volt, ellensége nem volt. A pályája kezdett felfelé ívelni, híres énekeseikkel működött együtt, és azon a tragikus estén egyszerűen csak lelőtték. Nagyon nehéz ezzel együtt élni, sok szülő elveszíti a gyermekét, de más a szerencsétlenség, más a betegség és más az mikor ilyen módon elveszik valakinek a gyermekét, és nem tudja a szülő, hogy ki és miért tette. Nagyon szeretnénk már tudni az indítékot és a merénylet kilétét.”

Emlékkoncertet második alkalommal szerveztek Velibor Vučurović emlékének adózva Bácsfeketehegyen a színházteremben. A műsor keretén belül tiszteletüket tették barátai és ismerősei a hazai zenei világból. Az emlékkoncert célja tulajdonképpen a figyelemfelhívás, melynek keretében a résztvevők az igazság kiderítésére szólítják fel az illetékes szerveket. Az eseményen megjelent Branko Miladinović a 2012-ben az újvidéki Kontrast diszkóban elhunyt Tamara Miladinović, fiatal újságíró édesapja. Elmondta manapság az igazság a polgári ré-

tegtől távol áll, tekintetbe véve azt, hogy az igazságügyben hatalmas problémák és részrehajlások fordulnak elő.

“Sajnos ebben az országban a szülők kénytelenek kideríteni az igazságot az ártatlanul elhunyt gyermekeik ügyében. Egy szülőnek sem kívánok hasonló tragédiát. Ma támogatásomról szerettem volna biztosítani a Vučurović családot. Ez a koncert tulajdonképpen a polgárok elégedetlenségét fejezi ki, illetve reményüknek is hangot adnak, mely szerint egy rendezett, civil társadalomban az etikai és erkölcsi normák tiszteletben tartásával szeretnének élni.”

Az emlékkoncertet az áldozat szülei, barátai és ismerősei szervezték. A színházterem bejáratánál a résztvevők aláírásukkal támogathatták azt a kezdeményezést, amely a Velibor Vučurović meggyilkolásával kapcsolatos eljárás gyorsítását szorgalmazza. A petíciót eljuttatják a szervezők az illetékes szervekhez.

ba

Az Izida hírei

Aggodalmunkat kell e kifejeznünk a növekvő sebezhetőség miatt? Nehéz ezt megállapítani, de él bennünk a gondolat, érzékenyebbek vagyunk amikor valamiben „mások” vagyunk embertársaintól, amikor látjuk a témákat a sajtó ha-

sábjain „Eltörölni az emberek között a bőr színe, a származás, a vallás, a vélemény és az egyes országok szerinti különbségeket” és kimagrad a felsorolásból a fent említett embercsoport. Igen! Próbálunk talpon maradni, ellátogatunk találkozókra, sportnapokra de sajnos a csoportokban ugyanazok az emberek van-

n a k ,
a k i k
e b b e n
a problémában érintettek.

Gyermekeink és fiataljaink Törökkanizsán , Topolyán vendégszerepeltek. Énekekkel, szavalással majd ügyességi

vetélkedőn vettek részt. Tehát találunk helyet a másággal élő embertársainknak is, ehhez azonban szervezetség kell. Erre van az „Izida” anya- és gyermekvédelmi egyesület, mely tagjai között vannak látás- és halláskárosult, kerekesszékes, tanulásban akadályozott, viselkedési zavarokkal küszködő, testi vagy értelmi fogyatékos gyerekek és fiatalok akiknek szeretetre, megértésre van szüksége. Szeretne az egyesület helyet találni ebbe a rohanó, nehéz világban minden tagjának. Mindenkinek lehetőséget adni a tanulásra, sportolásra vagy éppen a kultúra minden területén bekapcsolódjon a munkába. Egyesületünk 2002-től a tagok részére ingyen , pénzbeli

támogatása nélkül tartotta fenn magát, de 2015.06.01-től a minőséges szolgáltatás végzése miatt hozzájárulását is bevezettük. Kérjük megértésüket az érintett családoknak, szülőknek, hogy gyermekeiknek egy olyan világra van szükség amelyben képesek élni. Ehez pedig

biztos vagyok, hozzásegít egyesületünk mert tudjuk, hogy a fogyatékoság nem betegség, hanem egy állapot. Most azonban azokra a folyamatokra kell fordítanunk figyelmünket, amelyek révén a tagjaink olyan csoportokhoz viszonyítják magukat, amelyhez tartozik. Ezt a folyamatot sokan kísérik. Köszönjük a segítségnyújtást, a tanácsokat, az adományokat amit kapunk az egyesületünkön belül,

igyekezünk azt tovább

is adni jó belátásaink szerint. Jó látni az arcokon a mosolyt, örömet amikor egy-egy támogatást átadunk a rászorulóknak legyen az ételmi vagy ruhacsomag.

Köszönjük a Tartományi egészségügyi , népjóléti és népesedési titkárságnak aki segítségével öt szakembert birunk biztosítani a napközi működéséhez és így lehetőségünk van, hogy tagságunkkal szakképzett emberek foglalkoznak. Nem kell elfeledni azonabn, hogy a csoportunk az nem egy együtt élő, hanem rendszeresen találkozó emberek közössége és ehhez megfelelő programokat is kell biztosítani, hogy örömeiket találja mindenki az aktivitásokban.

KÓRKÉPEK FEKETEHEGYRŐL

Részletek az 2015-ben megjelent könyvből

A népi gyógyászat hagyatéka, az elődeink szerzett és tanult praktikák, többször kipróbált esetek „sikeres,” gyógyításával maradt fenn. Még a Kunhegyesen szerzett és megtartott gyógymódok elevenen éltek az ideköltözöttek tudatában. Képzett orvosok nem lévén felértékelődött a helyi gyógyítók tanácsa. Maga a néphit, a vallás, a mentalitás meghatározó jelleggel bírtak. Ha nem is írott vagy lejegyzett formában maradtak meg ezekből az időkben a gyógyítás mikéntjei, de az biztos, hogy a szájhagyomány nyomán tovább élt. Mindig akadnak olyanok, akik ezeket átvették, sőt maguk is gyűjtöttek hozzá újabbnál-újabb praktikákat, „recepteket”,

A népi gyógyítás módja még nemrég elevenen élt egyes helyi lakosok tudatában. Szívesen meséltek a rákérdezésre, hogy mit mivel szoktak gyógyítani. Falunk zömével még mindig református vallású, ebből kifolyólag az adatközlők

szavaiból kiérződik, hogy megelégedtek a gyógynövények természetes hatóanyagának jótékonyosságával, mellőzve a ráolvasást és a szentekhez való könyörgést a sikeres gyógyuláshoz. Számos gyógynövény kiérdemelte a „mindent gyógyító,” jelzőt is. A Feketehegyen szinte minden házban megtalálható volt a „lilijomos pájinka,” Eperpálinkába a lilium fehér szirmlevelét áztatták. A kelevények és vágott sebek fertőtlenítésére és begyógyulására használták. Hasonlóan a boltban megvásárolható sósbor-szeszt „Diana,”-t is nélkülözhetetlennek tartották a házi patikában.

A gyógynövények használatával kapcsolatban több fajta analógia létezik. Így a gyógynövény kiválasztása fehérfolyásra ajánlott a fehér virágú növények kiválasztása. Piros bazsarózsa virágfűrdő vérfolyás esetére használták. Egyik-másik gyógynövény a betegségekről vette a nevét. Ilyen a sömörfű, köszvényfű, szélfű, tüdőfű, orbáncfű, fosófű. Bizonyos gyűjtési feltételeket be kellett tartani, mert különben hatástalan lesz a gyógynövény. Csak akkor jó, ha bizonyos napszakokban, jeles napokon, pontos időben gyűjtik be. A számisztikának is szerepe lehetett a sikeres gyógyításban. Nagyon fontos a meditatív lelkiállapot, hogy a beteget felkészítse a gyógyítás áhitatos vállalására, a beteg bizalmának megnyerése, aktív hozzáállása, reménykedésének pozitív kimenetelében. A betegek minden korban és időben hittek a csodák létezésében. Az ima, mint egy fajta meditáció, segélykérés – a reményt

táplálta. A természet gyógyító erejébe vetett hit napjainkig is érvényben van. Az orvosok segítenek, ajánlanak. A természet pedig a gyógyítást megteszi – amíg azt teheti. A természetes népi gyógymódokat végigkíséri elsősorban a verbális pszihoterápia. Mit tegyen a beteg, vagy mit ne tegyen gyógyulása érdekében. Az önszuggeszióknak nagy szerepe van a terápia sikerében. Az ajánlott orvosságoknak bizonyított hatása meggyőző kell hogy legyen és hasson a betegre.

Kamillagyűjtés 1946-ban

Reumára fizioterápiás eljárásokat alkalmaztak. Ezek a melegítések, bőrizgatás, bedörzsölés szokott lenni. Ez a betegség olyan, hogy bujkál az emberben, egyik izületről a másikra megy át, mondják a betegek. Erre javulatok a kenés, bedörzsölés vizes ruhával, sósbor-szel, pálinkával, szalmiáksóval, denaturált szesszel, ecettel, terpentinnel, sós-kámforos-fokhagymás-tormás ecettel, rézelejével, kámforos pálinkával, szappanos vizes meg

nyálás kénnel. Ajánlott volt az agyagos iszapborítás. Ilyenkor ecetes vagy vizes sárgaföldet raktak a fájó testrészeire.

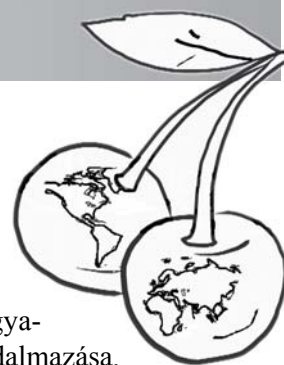
Visszatettségést kelt a „gané,” terápia. Az ürüléket, nyálát, vizeletnek népi gyógyszerként való felhasználása. Különben a 17. századig a hivatalos orvoslás materija medicájának is elfogadott, szerves részét képezték. Az ürülék az esetek kisebb részében fertőzést is okozhatott, ám olyan baktériumokat tartalmaz, melyek anyagszere termékei gátolják a kórokozók elszaporodását.

Számtalanszor megtörtént a mezőn kaszálás, kapálás közben, hogy vágott seb keletkezett. Mi volt ilyenkor kéznél, hát az emberi vizelet, amivel a friss sebet lemosták. Steril, legalább 12féle vitamint tartalmaz: B1, B2, C vitamint, uroflavint, nikotinsavat, vérszegénységelleni hatóanyagot, a B12-t, nyomelemeket. „A benne levő karbamid fertőtlenítő hatású, baktérium szaporodását gátló anyag... Úton-útfélen megtalálható az útifű mindkét változata, aminek antiszeptikus hatása tudott. Ezt tapasztották a vérző sebre megnyalazva. A nyálban levő lizozinnak baktériumölő hatása van. Bekötötték a sebet és az begyógyult.

Magát a vizeletet belsőleg, vagy külsőleg alkalmazták. Mindenféle sebet mostak vele. A pattanást, szemölcsöt, viszketést, allergiát, rüht, mérges légycsípést, rozsdás szeg szúrását, mellgyulladás, ótvar, szemgyulladás, gyomorfekély, hideglelés...

Kőríz József, Sárközi Otília

Hazanéző

A levelek folyamatosan érkeznek. Idő kell ahhoz, hogy minden lajstromban, adattárban az új címem szerepeljen. Időnként még mindig át kellene mennem Feketicsre, hogy megnézzem mit is hozott a postás, mit is hagyott a kapu réseibe benyomva, mivel postaláda hiányában ugye így oldják meg. Hogyan is másként? Amikor egy-két hónapig nem ellenőrizzük le a beérkezett küldeményeket, azon kapjuk magunkat, hogy nem is érdekel bennünket, ami bennük foglaltatik. Ennek egyik és legfőbb oka, hogy tudjuk, az egész már idejétmúlt, érdektelen, hovatovább felesleges. Én is így jártam, ugyanis attól függetlenül, hogy egy ideje már mindenhol a topolyai címemet adom meg, valaki még mindig meg van róla győződve, hogy Feketicsre kell címeznie a levelet, még azután is, hogy azóta már többször is kaptam tőle levelet Topolyán. De nem szabad ítélkezni, azért vagyunk emberek, hogy tévedjünk. Tévedni emberi dolog, tartja a mondás, ami lehet, hogy egy kicsit diszkriminatív, meg úgymond inkorrekt, viszont ez is egy olyan tulajdonság, amire büszkének kellene lennünk. Mert ugye, csak az téved, aki csinál valami, az téved, aki tervez valamit, az téved, aki álmodik valamit, az téved, aki gondolkodik, az téved, aki stb... Sorolhatnám a végtelenségig.

Szóval az történt, hogy egy szerződést Feketicsre küldtek el, és nem Topolyára. Eltelt egy hónap, el a másik, és egy

telefonbeszélgetés alkalmával kiderült, hogy fogalmam sincs, a partnerem miről beszél. Mint kiderült, a szerződésemről, amit még mindig nem küldtem vissza. Következett a számonkérés, a magyarázat, a bocsánatkérés, a posta szidalmazása, majd a pótlás, az utólagos korrekció. Mindezt persze elkerülhettem volna, ha veszem magamnak a fáradságot, és valamilyen úton-módon kieszközölöm, hogy az arra a címre érkezett leveleket továbbítsák. De ez túl bonyolult, meg különben is – a szerződést nem számítva egy pár banki kivonat érkezett, természetesen arról, hogy még egy kicsi és mínuszba megyek, meg egy-két kihagyhatatlan ajánlat a bank részéről, ami természetesen megkönynyítené az életemet, csodálatos változásokat generálna a szürke hétköznapiakban, megmutatná az élet napos oldalát, kedvező hitelek nyaralásra, mezőgazdasági gépek vásárlására, termény biztosítására, egyetemista hitel kaedvező kamattal, devizaszámla, ami ugye fontos, amennyiben külföldön vállalkozást az embernek fia. Erről szól a következő történet, aminek helyszíne már nem a posta, hanem egy nemzetközileg is elismert pénzügyi intézet vidéki kirendeltsége.

Egyszerű, mindennaposnak mondható ügyeimet elintézendő bementem, és pult mögött ülő bájos hölgy, miután megtudta, hogy befejeztem az egyetemet, ergo nem jár már az egyetemista számla, illetve, azt is közöltem vele, hogy sajnos még munkahelyem sincs, azonnal devizaszámlát akart velem nyittatni, természetesen a legkedvezőbb euro/dinár árfolyammal.

A számlához bármikor hozzáférhetek, e-banking, igaz kicsit drágább, de nekem, mint potenciális elvándorlónak megéri. Jó, mondjuk az elvándorlós dolgot én tettem hozzá, mivel a bankos kisasszony nem mondta ki, viszont az arcára volt írva, hogy ez volt az első gondolata, amint megtudta az adataimat. Természetesen meg tudom érteni. Zajlik az elvándorlás, külföldi munkavállalás. Sosem lehet tudni. Az ittmaradóknak pedig élni kell valamiből, és az ittmaradó bankoknak is, és az ittmaradó bankok ittmaradó főnökeinek, és ittmaradó alkalmazottainak szintűgy. Ráadásul talán azt is leolvasta az arcomról, hogy Feketicsről már elköltöztem, és aki ilyesmit megtesz, az bármire képes, mondhatnám, annak már semmi sem szent, semmin sem lepődhetünk meg vele kapcsolatban. A húsz kilométer talán csak az első lépés volt. Mindenesetre az országhatárhoz húsz kilométerrel közelebb kerültem...

Benedek Miklós

AKKOR GONDOLKOZZUNK...

Adott az isten? Tessék!

...ha nem, akkor nem kapsz, mondja egy régi crnagórac bölcsélet. Először is miért hozom fel a crnagóracokat, mikor magunkkal is annyi bajunk van? Pont ezért. Együtt élünk velük már lassan hetven éve, de valahogy a bölcsességükből semmit sem vettünk át, pedig egy pár lehet, hogy ahogy a bibliai igék után szokás mondani, megszívlelendők.

Mi is ez a fenti mondat, vagyis annak a lényege értelme?

Ez egy anekdota része, amikor egy nagy éhség idején a crnagórac király, elküldte egy főurat, hogy a népnek segítyt osszon ki a baj enyhítésére. A főúr megkérdezte, hogy a segítyt mint Isten, vagy mint halandó ember ossza ki. A király természetesen úgy válaszolt, hogy természetesen, mint a Mindenható tegye. Ez az egész nem lett volna „mese”, ha egy idő után a módszer ellen nem lázadt volna fel a nép. Ekkor a király magához hívatta a segítyt osztó főurat, és megkérdezte tőle, hogy mit csinált, ha a nép elégedetlen? Erre a főúr megmondta, hogy megkérdezte a segítykérőt, hogy adott e neki valamit az Isten, ha az volt a válasz, hogy adott, akkor, Ő is adott, ha nem, akkor ő sem...

A további történetekről, már nincs szó, de szerintem a főúr ügyesen mentette meg a becsületét.

Minek ez a hosszú bevezető?

Az végett, hogy mi magyarok, nem tudjuk meghazudtolni magunkat, mindig másban keressük a hibát, és naná hogy megszóljuk, elítéljük már előre minden szavát, tettét, mert hát az a más, az olyan. Pedig már többször is hallottuk már Jakab apostol intelmeit, hogy ne szóld meg, ne ítélj meg felebarátodat...ki vagy Te?, na oszt? Vagy nem ez a demokrácia? Ma nincsen demokrácia? Vagy csak valakik számára?

Nincsen. Ez még nem az, de ha így folytatjuk, és utódjaink is ezt fogják tenni, akkor, bizony akkor lesz itt demokrácia, amikor a párhuzamos egyenesek metszik egymást.

Miről van szó?

A VMSZ vezetőségéről, az itteni magyar ellenzékről, valamilyen pénzről, nem tudom, semmi közöm hozzá, de van, a rosszul, vagy sehogy sem kommunikált helyzetről.

Valahogy mind a két félnek illedelmesen higgadtan kellene feltennie kérdéseit, és azokra válaszolnia. Kulturált, civilizált intelligens módon, sértések és sértődések nélkül. Ha van törvénytelen elem a kérdéses esetekben, azzal az erre felhatalmazottak foglalkozzanak, ne mindenki a maga tudása, tudatlansága alapján. Az erkölcsi alap megkérdése, pedig legyen a vox populi, vagyis a nép szava, vagyis a következő választásoknál, ne szavazzon bizalmat azoknak, akik nem tetszenek neki. Egyszerű.

Nem tudunk sem kommunikálni, sem gondolkodni, csak valahogy a bajainknak okozóinak mindig valaki mást látunk. Azt, akinek szerintünk többje van, Punktum! Megérdemelte vagy nem, de akkor is!

Senkinek sem adok igazat. Először is viselkedjen, minden vitázó fél olyan méltóságosan, mint a crnagóracok a parlamentjükben, vagy akár máshol, tárgyaljanak, tárgyaljunk meg mindent higgadtan, okosan, mert hiszem, hogy az azért már mindenki számára rossz, és ne legyen már rosszabb.

De lesz, mert mi nem fogunk változni, főleg ne más oktasson ki bennünket, hogy mi nekünk a jó, és ne mástól tanuljunk meg az elemi kulturális alapokat..., de szeretném, ha nem lenne igazam.

Folytassam, minek... ez is elég lenne, ha akarnánk sorsunkon, helyzetünkön javítani.

Bíró Csaba

Első az egészség

A combvastagság szívbajra utal?

A **betegség megítélése** az ember külsejének megfigyelése alapján, ahol az orvos érzékszerveit, elsősorban a látást, hallást és tapintást hasznosítja egyidős az orvostudomány kezdetével. Az orvosi megtekintés (inspectio) ma is tanított és tanult módja a diagnózis megközelítésének. A betegek zöme panasolja ugyan, hogy az orvos rá sem néz a komputer képernyője mögül, de én ezt a fájdalmasan igaz jelenséget a vizsgálati idő szűkösségének, és a bürokratikus előírások erőszakos burjánzásának és kevésbé a munka hanyag végzésének tekintem. Jó lenne pedig rátekinteni az ajtón belépő betegre, sántításából például sejteni lehet betegségének gócpontját, arcszíne a belső szervek és a vérbőség, a szem pupillája agyának állapotáról, arckifejezése a fájdalom minőségéről, a körömház színe és a légzés milyensége a szív állapotáról árulkodnak. Egy nemrég közölt magyar tanulmány segít a beszédhibákból leszűrni az agyi erek állapotát, a CT képalakító eljárás pontosságával. Nem szeretnék azonban elveszni a részletekben, ezért rögtön áttérek a tárgyra. Világszerte elfogadott immár a testtömeg, testmagasság és a has térfogat mérése, mint a betegség egyik fontos adatforrása. A testtömeget és a testmagasságot pedig az egyik legfontosabb megítélési alap, a testtömeg-index kiszámítására (BMI) használjuk. Úgy tűnik azonban az orvosi fonendoszkóp mellé, hamarosan felkerül a szabó mérőszalag is orvosaink nyakába, ha a korral haladni szeretnének.

A **combunk vastagsága és az egészség.** Nem akárhol, a nagy nemzetközi tekintéllyel rendelkező British Medical Journalban olvasom a Koppenhágai Egyetemi Kórház által közzétett adatokat egy 12 éves tanulmány eredményeiről. Állítólag komoly összefüggést találtak a comb körmérete, a szív és a térd betegségei között. Jobban megnézem, nem az április 1. szám van kezembem.

A combunk vastagságából-ígyakutatók-előrevetíthetőatérdünk legfájdalmasabb és leggyakoribb betegségének, a reumatikus ízületi gyulladásnak időbeli megjelenése. Egyszerűbben szólva, ha gyengék a felnőtt ember combizmai, a térdszalagok mihamar felmondják a szolgálatot, ami beindítja a reumatikus fájdalmak bűvös körét. Mindez még hagyján, a dán kutatók azt is állítják, combunk vastagsága összefügg a szívizom tömegével. Minél vékonyabb a combunk, annál gyengébb a szívizom, pumpáló készsége gyorsabban kifulladás, hamarabb jelentkeznek a különböző szívbetegségek. Újabb meglepetésként, **mindkét nemnél 22 inch, azaz $22 \times 2.54 = 55.88$ cm-ben szabták meg a szívünk egészségére utaló combkörméret alsó határát**, ami a manöken méretű nőket nem fogja megörvendeztetni. Akinek 55 cm alatti tehát a comb körmérete, nem sok jóban reménykedhet szívének egészségét nézve. Berit Heitmann és Peder Frederiksen, a koppenhágai egyetemi kórház kutatói 1436 férfi és 1380 nő adatait vizsgálták, újra leírom: 12 hosszú évig. Tudjuk már régóta, hogy szoros összefüggés áll fenn az alultápláltság, illetve az elhízás állapota és a szívbetegségek között. A comb mérete mindmáig tudunkkal csak a manökenalkat méretei, a magasság, a csípő, derék és mellbőség mellett szerepelt 62 cm-es felső határral. A dán szerzők viszont komolyan állást foglaltak amellett, hogy a testtömeg index mellett, legyen ezek után a comb mérete is az orvosi megfigyelés tárgya, mint a szívbetegségek kockázatának igen korai jele. Horribile dictu, az 55 cm aluli combkerület, a tanulmányban elhalálozási előrejelzés alapjaként is megjelenik, amiről én számat ezúttal nem szeretnék adni.

És ha vastag? Arra is kiterjedt kutatóink figyelme, mi történik azokkal, akik jóval vastagabb, teszem azt, sonkaméretű combbal rendelkeznek? Vajon elkerülik az Európában oly gyakori szívbetegségeket? Sajnos, a küszöbérték felett, amit a dán orvosok 62 cm-ben határoztak meg, lett legyen az természetes alkat vagy a body building eredménye, semmilyen előnnyel nem jár, ami a szívünk egészségét illeti. Mielőtt az olvasó sietve a mérőszalag után kutatna, sietek megnyugtani: egy kutatás az orvostudományban nem tekinthető elfogadott értékmérőnek. Még jónéhány egyetemi klinika tanulmányi hozzájárulása szükséges ahhoz, hogy a combvastagság orvosi szabvánnyá váljon. Ez pedig még várat magára. Akkor hát miért is írok róla? - kérdezhetnék joggal. Hivatkozhatnak ismét csupán a kánikulára, az igazság azonban egyszerűbb: néha az orvos is elmosolyodik.... pláne olyankor, ha kitűnik, a combkerülete nagyobb az 55 cm-nél.

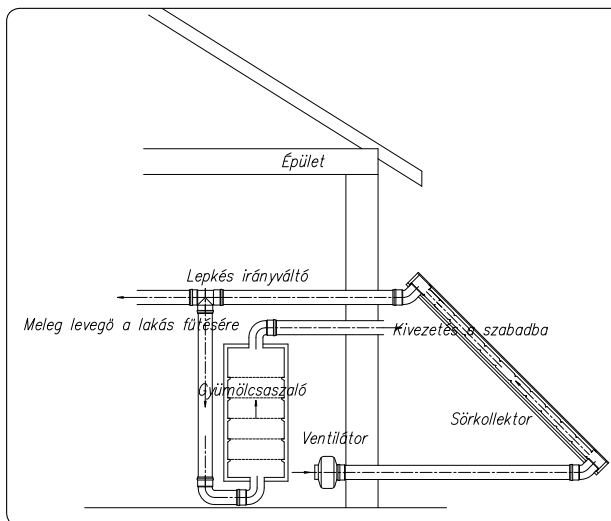
Dr. Kerekes József,
az intenzív terápia ny. főorvosa

Környezetvédelem

Én is naplopó lettem

Elég, ha az internet keresőjébe begépeljük azt a szót, hogy „sör kollektor” és máris óriási adatmennyiség jelenik meg. Mi is valójában a sör kollektor?

Minden sörgyár a termékei egy részét konzerv formájában forgalmazza, vagyis a sör hermetikusan lezárt alumínium flakonokba kerül a vásárlóhoz. Ezek a flakonok szabvány szerint pontos méretekre készülnek, úgyhogy gyártónként csak a felírat és a sör minősége a változó, a doboz mérete viszont állandó. Ha megfigyeljük, ezeket a dobozokat láthassuk, hogy a tetejük összeillik az aljukkal, falvékonyítással készülnek, az aljuk vastagabb az oldaluk viszont nagyon vékony 0,2mm. Ha összegyűjtjük az üres dobozokat, kivágjuk az aljukat és a tetejüket, hőálló szilikonnal össze ragaszuk őket, egy csövet kapunk, aminek a külső átmérője 66mm hossza kb. 180cm (ha a sorhoz 11 dobozt használtunk). Együtt 17 csövet teszünk (így egy kollektorhoz 187 flakon kell) végeiket egy egy gyűjtődobozba vezessük, befessük, hőálló fekete festékkel majd az egészet egy jól hőszigetelt dobozba tesszük, aminek lekszán vagy üveg teteje van, és már kész is van a sör kollektor.

örvénylő légáramlást kapunk, ami még jó is a hőleválasztás szempontjából. A meleg levegőt most már csak bekel vezetni a lakásba, és a téli napos órákba segít a fűtésbe. A levegő vezetésére 125mm átmérőjű műanyag csövet használtam, amit kívülről hőszigetelni kell.

Pár évvel ezelőtt készítettem az első kollektort, amit a hobbi műhelyem felára szereltem. Akkor csináltam az első méréseket is. A bemenő levegő hőmérséklete 8 fok volt a kijövőjéé pedig 52. Felbuzdulva

az eredményen újabb kollektorokat építettem. A kollektor méreteit úgy próbáltam meghatározni, hogy a felhasznált anyagokból minél kevesebb hulladék legyen. A hátuljának 12mm vastag OSB lapot használtam (122x244cm) oldala colos 12cm széles fenyőfadeszka az elejére műanyagot LEKSÁNT (210x600cm).

A kollektor mérete így lett 120x210cm, Amibe 187 sörös doboz kerül, aktív felülete 2 négyzetméter. Már az első évben felmerült bennem a kérdés mire lehetne ezt használni nyáron?

Az ötletet egy kiselejtezett hűtőszekrény adta, aminek a jól szigetelt ládjába egy gyümölcsaszalót építettem. Gyümölcsöt eddig is aszaltunk egy kis hobbi aszalóval, ami legalább 50 óráig 250w áramot fogyasztott és csak pár kilo gyümölcs fért bele. Az újonnan felszerelt kollektoroktól a levegőt úgy vezetem, hogy átirányítható legyen az aszaló felé. Az aszalóból a levegő a falon keresztül a szabadba távozik.

Pontos adataim a teljesítményre még nincsenek. Nem nehéz megcsinálni, de nehéz felszerelni, nehéz az asszony beleegyezését a falfuráshoz megkapni. Ajánlom minden barkácsolónak, lopjuk a napot, amíg a karhatalom nem vezeti be a sör kollektor árnyékadót. Tapasztalataimat bárkivel szívesen megosztom.

Horkai András

KRIVAJA – ÁTOK VAGY ÁLDÁS?

Idén már májusban megkezdtek a folyó nagymértékű szennyezését – A polgárok felháborodása teljes mértékben indokolt

Május elején még lehetett hallani a békakomákat, ma viszont már hiába nyitjuk ki a fülünket brekegésre várva. A tavalyi évhez képest -amikor a kishegyesi búcsúkor, vagyis július végén indult meg a szennyezési hullám- idén már májusban megkezdtek a Krivaja folyó szennyezését. A polgárok felháborodása teljes mértékben indokolt, hiszen a folyó egy nyitott kanalizációfolyamra hasonlít. Fehéres-szürkés színe és borzalmas szaga elrettenti a Krivaja hidakon áthaladókat, nem beszélve azokról a polgárokról, akik folyómenti házaikban szellőztetni sem bírnak. A Kishegyesen működő civil szervezetek megelégtettek ezt a tarthatatlan állapotot, és falugyűlést szerveztek a község háza nagy tanácstermében. Az összejövetelen egyebek mellett megjelent Marko Rovčanin polgármester, Mohácsi Zoltán alpolgármester, Hallgató Imre a kishegyesi községi képviselő-testület elnöke, Dragan Pečurica környezetvédő, a Topolyán eddig megtartott kilenc környezetszennyezés elleni tiltakozás főszervezője.

A falugyűlést szervezők nevében Szügyi Róbert, a Kishegyesi Termelői Klub elnöke elmondta ez egy spontán, két nap alatt szerveződött kezdeményezés. **„Érintett nemcsak Kishegyes település, hanem az egész község. Súlyos szennyezés érte a Krivaját, kiirtják az egész élővilágát a folyónak. Tartunk tőle, hogy egész nyáron ezt a bűzt kell szagolnunk. Megpróbáljuk Szeghegyet és Bácsfeketehegyet is bevonni a tiltakozó megmozdulásokba, hiszen ők is érintettek ez ügyben. Van olyan, akit anyagi kár is ér a szennyezés miatt, hiszen nem tudja locsolni parcelláit a folyóból. Utána nézünk, hogy miféle jogi lépések lehetségesek, és megpróbáljuk minden oldalról támadni a három fő szennyezőt. Várjuk a környezetvédelmi felügyelő jelentését, és várjuk, hogy ki lehessen mondani a szennyezők nevét, persze tudjuk mindnyájan, hogy kik azok,**

csak a jog olyan furcsa dolog, hogy addig nem mondhatjuk ki, míg mindez nincs papírra vetve.”

A községben működő civil szervezeteket fogadja a jövőben a kishegyesi önkormányzat, aki megtette a szükséges feljelentést, viszont erre válasz még nem érkezett. A falugyűlésen az is elhangzott, hogy a civil szervezetek és az érintett gazdák, akiket anyagi kár ér a Krivaja szennyezése miatt szeretnének egy külön civil szervezetet létrehozni a Krivaja folyó megmentéséért illetve vízminőségének javítására irányulva. Szórólapok osztása és a lakosság megmozgatása lenne az elsődleges lépés.

A falugyűlésen az is szóba került, hogy a Topolyán működő három érintett gyár környékén lezárnák az utat, és hantgot adnának tiltakozásuknak a környezetszennyezés ellen.

ba

Megért a meggy!

Mindennek rendelt ideje van, így a messze földön ismert feketecsi meggy érési idejének is. Általában június közepére szokott megérni, de amióta 11 évvel ezelőtt, az egy évvel korábban már megszervezett meggynapok mintájára, a hónap második hétvégéjét határoztuk meg a falunapunk dátumának, azóta mintha megfordult volna a világ, és bizony igen gyakran megtörténik az, hogy időnap előtt leérik a meggy. Úgy tűnik az idén is ez fog történni, de mindez nem sokat fog nyomni a latban, hiszen láttunk mi már meggy nélküli falunapi meg meggynapi ünnepet nálunk is meg bizony másutt is. Másrészt hagyománytisztelő közösségünkben úgyis esélytelen és eszement kísérlet volna idegeskedni ezmiatt, hiszen a bácsfeketehegyi falunapunknak és a 12 évvel ezelőtt megálmodott meggynapjainknak sohasem volt olyan ambíciója, hogy a mozgódátumú nagy egyházi ünnepeink rangjára emelkedjenek, vagy sorukba illeszkedjenek.

Azonkívül, hogy nem tudunk kihatni a meggyérés idejére, sok más egyéb gondunk is van ezzel a gyümölcs-csel ami letagadhatatlanul messze földön híressé tette szülőföldünket. Nem árulok el titkot a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap júniusi száma olvasóinak ha elmondom, hogy azt bizony minden valamirevaló bácsfeketehegyi meggyfatulajdonos tudja, hogy száz javakorabeli, tapasztalt és minden hájjal megkent javasasszony sem tudna annyi tudást összerakni, hogy megközelítő pontossággal

megjósolja az adott év meggytermésével kapcsolatban felmerülő kérdések sokaságát.

Kérdés pedig minden évben van bőven, hiszen a bőséges és gyönyörűséges meggyfavrágzás bekövetkeztének magas fokú bizonyosságán kívül, minden más meggyel kapcsolatos téma körül sok az ismeretlen tényező.

Az alapvető kérdés minden évben az, hogy lesz-e meggytermés az idén? Erre a kérdésre adható válasz bizony sok mindenben múlik. Elsősorban közismert dolog az, hogy a Bácsfeketehegyen őshonos feketecsi nagyszemű és zamatos, feketebogár színű meggy ellenálló a monília támadással szemben, és amennyiben a virágzás ideje alatt nagy a fertőzés, akkor a meggyfa lerúgja a virágját, a leendő termését, mondhatnánk úgy is, hogy eldobja meg nem fogant gyermekeit, de csakazért sem engedi be a fertőzést az ágaiba, a testébe. Nálunk ilyenkor azt szoktuk mondani, hogy elvitte a meggyet a kőd, hiszen a párás hűvösebb időjárás minden bizonnyal kedvez a gombatámadásnak, és az is köztudott, hogy ilyen időben a rovarok milliói sem szorgoskodnak a menyasszonyi fehérbe öltözött meggyfák tájékán.

Tegyük fel, hogy kedvezett az időjárás és a rovarok is rendületlenül hordták fáról fára a virágport, még bizony akkor sem tudunk a teljes bizonyosság reményében a termés mennyiségének megsaccolásába bonyolódni mindaddig amig egyértelműen nem látható, hogy mennyi virág kötött meg a fákra. Ha viszont már úgy tűnik, hogy szépen megkötöttek a virágok, fejlődnek az aprócska, piciny kis meggyszemek, akkor sem lehetünk biztosak a jó termés reményében. Jöhet még rá rendkívüli száraz időszak ami bizonyosan megtizedeli a termést, de támadhat a megyfakoronát földig hajlító szélvihar is. Jöhet olyannyira hosszantartó esős időszak amely menhetetlenül romlásnak indítja a termést, de itt említhetjük a varjak és a rigók seregét is akik csudát tudnak tenni az alig pirosuló meggyel megrakott falun kívüli meggyesekben. Vagy lehet olyan év is mint az idej, hogy nem lehet magyarázatot találni arra, hogy az egyik fán miért van olyan bőséges termés, hogy majd beleszakad a szegény meggyfa, a másik mellette levő fán meg bizony a legszorgalmasabb meggyszedők sem tudnak két maréknél több meggyet összeböngészni. Arra meg teljesen felesleges még szót is vesztegetni, hogy az idén azért is kevés meggy termett a faluban mivel majdnem minden meggyfán apró, klikker nagyságúra nőtt meg a termés.

Amikor pedig megéri a meggy, sokaknál akkor jön a komoly gond, hogy ki szedi majd le a termést? A megéri-e bajlódni vele kérdést pedig általában azokban az években szoktuk feltenni amikor alacsony a meggy felvásárlási ára. Azokban a házakban pedig ahol a meggypálinkát nem ked-

velő, és a pálinka eladási lehetőségében nem bízó domináns fél szava alapján születik meg a közös akarat, az képezheti elméletileg a vita tárgyát, hogy általában időnap előtt elégséggé válik a mélyhűtőbe vagy a dunsztosüvegekbe tárolt meggy mennyisége. Ilyen családokban általában a pálinkafőzés lehetőségéhez fűződően idővel az a közös meglátás alakul ki, hogy vannak attól fontosabb elvégzendő dolgok is a ház körül. Na de félretéve a tréfát, egyértelmű, hogy az utóbbi években, évtizedekben ez a kérdés gyakran felmerül, hiszen a termelés felaprózottsága, a felvásárlás szervezettlensége, a megcsappant vásárlóerő bizony igencsak nyomott árat szab ennek a köztudottan igen értékes, egészséges, sokak szerint gyógyhatású gyümölcsnek. A meggyeszedést illetően tudni illik még az is, hogy kevesen szeretik, vagy van erejük, ügyességük és kitartásuk ahhoz, hogy illő módon, nagylétrával a varjak járta magasságba felmerészkedve, az utolsó szemig leszedjék a megtermett meggyet.

Sokféleleképen lehet szedni a meggyet. A legjobb változat az amikor az embernek van kedve, ereje, akaratja és lehetősége, hogy egyedén végezze ezt a munkát, ami Bácsfeketehegyen azt jelenti, hogy önmagunknak szedjük, saját fánkról a gyümölcsöt. Felesbe is lehet szedni a meggyet, és ilyenkor fele a gazdáé, fele pedig a szedésre vállalkozó személyé. A további lehetséges meggyeszedési módozatot már nem említem, hiszen olyat még nem hallottam, hogy valakit bíróságra citáltak volna falunkból meggylopás gyanújával.

Vannak a meggyeszedésnek másmilyen, szomorúbb változatai is amikor fűrészszel rövidítik, csonkítják meg a megközelíthetetlen magasságba felnyúló ágakat. Ettől sokkal radikálisabb megoldás az amikor tövében fűrészelik le az ágakat a halálra ítélt fáról, és földön állva szedik az idei év, meg az elkövetkező évek termését. Van a meggyeszedésnek olyan, egyre gyakrabban alkalmazott változata is amikor a földre terített műanyag fóliára rázzák, verik le az érett termést. Az ily módon lerázott meggyből szinte kizárólag pálinkát főznek. Ebben a felborult értékrendű világban egyre kevesebben vannak azok akik kézzel szedik, szedetik a meggyet, megtisztelve ezzel úgy a fát, mint a meggyből készült pálinkát, bort és egyéb terméket egyaránt.

A szedettlen meggyfák megcsúfolásának és megálázásának van még egy szomorú változata ami arról szól, hogy nem is rázzák, de nem is verik le a termést, hanem rajta hagyják a fán. Hagyják, hogy a megaszalódott, a gazdájának meg az arrajáróknak sem kellő túlétetten is finom meggyeszemek lehulljanak a fa alá. Nem vitte el a betegség, sem az aszály vagy a vihar de még a madarak is megkímélték, csak amikor már lekellene szedni - szedni, vagy rázni - rázatni, akkor nincs aki ezt érdemesnek tartaná. Pedig értékesebb és egészségesebb gyümölcs mint a bácsfeketehegyi meggy talán nem is terem a környéken. Ezt azért állítom mivel a meggyfáinkat és termését köztu-

dottan, amióta világ a világ, nem szokás semmiféle vegyszerrel védeni, hiszen megvédi az önmagát mindenféle ártó betegség ellen.

Azonkívül, hogy félétetten, éretten és túlérve, megaszalódva is fogyasztható, a meggyünkből számtalan ízletes étel és termék készíthető. A messzeföldön ismert feketicsi meggypálinkánál talán nincs is jobb pálinka a világon. Ezenkívül sokan gondoljuk azt is, hogy a világ legfinomabb meggyeslepénye is a nálunk termett különleges zamatú és ízvilágú meggyből, jóféle házitejfől felhasználásával, és ha egy mód van rá, akkor a jól befűtött kenyérsütő udvari kemencében készül.

Egy szó mint száz, a tény az hogy az idén a XII. Bácsfeketehegyi meggynapokra, na meg a XI. Bácsfeketehegyi Falunapra, amit, ahogy illik, június második hétvégéjén fogunk megtartani, imitt – amott lesz már csak meggy a fákon. Jöhet és jönni is fog sok vendég, de a meggyet jóformán csak pálinka, bor, meggyeskalácsok, sütemények és lepények formájában tudják majd megköstolni.

Valahogy ez így is van rendjén, hiszen előbb vagy utóbb, visszafog térni a feketicsi meggyünk régi, szinte már csak a mesékben élő megbecsültsége. A felvásárlásban, és a feldolgozásban érdekeltek, meggynapok dátumától függetlenül, jönni fognak, hogy vásárolják a meggyünket. Tudjuk, hogy folyamatban van a feketicsi meggy tájjellegének levédése, valamint külön fajtaként történő elismertettsége, és a gazdasági élet tájainkon menthetlenül beköszönő újjáéledésével ezt az értékes kincset újra valós árán tudjuk majd értékesíteni. Ezzel megteremtjük és megerősítjük megkapaszkodásunk esélyét itt Bácsfeketehegyen, a kun származású magyar őseink által 230 éve kiválasztott és benépesített szülőföldünkön.

Hinnünk és bízunk kell a megmaradásunkban, a szülőföld megtartásának és újrabenépesítésének bizonyosságában, abban hogy a Teremtőnk nem véletlenül rendelt minket erre a tájra. Örülünk minden megszületett kisbabának, minden házasságkötésnek, mindenkinek aki közösségünkben úgy dönt, hogy csakazért is itthon akar otthon lenni, és tenni is akar azért, hogy az ittlétünk emberhez méltó legyen. Higgyünk abban, hogy eljön az idő amikor értelme lesz a visszatérésnek, az újrakezdsnek itt Bácsfeketehegyen, Meggyfaország kellős közepén. Higgyünk és bízunk ebben, hiszen a mesebeli szegény ember legkisebb fia, na meg a királyfiak serege is gyakran elindult a világba szerencsét próbálni. Elmentek de a mese végén mindig hazatértek. Amikor pedig visszajöttek azután már boldogan éltek mindaddig amíg a Megváltó hívó szavára a minden élők útjára nem léptek. És most már az új égi otthonunkba, az idők végezetéig hazavárják a bácsfeketehegyi szülőföldünket benépesítő magyar unokáink magyar utódait.

Pál Károly

A XI. BÁCSFEKETEHEGYI FALUNAP ÉS A XII. BÁCSFEKETEHEGYI MEGGYNAPOK

2015.06.12. PÉNTEK

Helyszín: STRAND 21.00

ROCK-EST!

Fellépnek: a **BARAPARTY** és a
STEAMDIAMONDS

Belépő:
150 DINÁR

XI. DANI SELA I XII. DANI FEKETICKE VIŠNJE

PETAK 12.06.2015

Lokacija: ŠTRAND 21.00

ROCK VEČE!

Grupe „**BARAPARTY**” i
„**STEAMDIAMONDS**”

Ulaz:
150,00 dinara

2015.06.13. SZOMBAT

Helyszín: STRAND

9.00 BABGULYÁS FŐZŐVERSENY

A szervezők a fejenkénti **200 DINÁROS** nevezési díj fejében 10 DKG BEÁZTATOTT BABOT, 15 DKG HÚST, TŰZELŐT ÉS HANGULATOS KÖRNYEZETET BIZTOSÍTANAK AZ ÉRDEKLŐDŐKNEK.

Jelentkezni: Fekete Andornál
(064/22-10-890)

Jelentkezési határidő: 2015.06.10.

14.00 A BABGULYÁS FŐZŐVERSENY EREDMÉNYHIRDETÉSE

21.00 DISCO-EST!

Dj. Kincses L.
Belépő: Ingyenes

Szervezők: FEKETICS ME, Helyi Közösség Bácsfeketehegy

SUBOTA 13.06.2015

Lokacija: ŠTRAND

9.00 TAKMIČENJE U KUVANJU PASULJA U KOTLIČU

ORGANIZATORI OBEZBEĐUJU 10 DKG PASULJA, 15 DKG DIMLJENOG MESA, DRVA ZA LOŽENJE I PRIJATNO OKRUŽENJE

Cena učešća je **200 DINARA** PO OSOBI

JAVITI SE KOD Fekete Andora
(064/22-10-890)

Rok za prijavu: 10.06.2015.

14.00 OBJAVLJIVANJE REZULTATA TAKMIČENJA U KUVANJU PASULJA U KOTLIČU

21.00 DISCO VEČE!

Dj. Kincses L.
Ulaz BESPLATAN!

Organizatori: KUD Feketić, MZ Feketić

Igét hirdet

Ft. Csáti Szabó Lajos

a Horvátországi

Református Keresztyén

Kálvini Egyház püspöke

2015. JÚNIUS 14-ÉN
9.30 ÓRAI KEZDETTEL

ÜNNEPI ISTENTISZTELETET

TARTUNK

A BÁCSFEKETEHEGYI

REFORMÁTUS TEMPLOMBAN

Azt, a teringettét...

Homage Sárközi Ferenc munkásságának

...és már repült is a barack. Ma nagyon kevesen vannak a faluban, hogy evvel nem dicsekedhetnek, de előfordulhat, igaz csak véletlenül. Ez a szeretet jele is volt nála, mivel minden gyerekből, a diákjaiból a legjobbat akarta kihozni, hogy az megállja majd a helyét felnőttkorában, ne hozza szégyenbe a falut.

Igaz, akkor sem volt már szabad a gyerekeket testileg fenyíteni, de az ak-

kori szülők, direkt megkérték a tanító bácsit, hogy vegye kezibe azt a lusta, mihaszna gyereket, hogy ember legyen belőle. Volt is látszatja pedagógiai tevékenységének. Nem vallottunk soha, sehol sem szégyent. Nem tudom, ma hogy nézne erre a felfordult világra, de hiszem, hogy csak a fejét rázná szótlanul, hogy mivé lett ez a világ, esetleg hozzátenné, hogy akkor legyen így. Igen legyen így, de az Ő módján.

Így lett a János Vitéz tambura zenekaros fellépéseivel is, vagyis máshogy nem is lehetett volna, de Ő megcsinálta. Ha egy kicsit adott volna a ma modern marketingre, akkor már a Giniss könyvében szerepelne, a megoldás furcsasága miatt. Jól sikerült, igaz, voltak, akik nem ismerték el, de hát az, az ű bajuk, nekünk tetszett. A negyven éves évforduló alkalmával történő megemlékezésen is elérzékenyedve vastapssal jutalmazta a közönség az akkori fellépőket. Igen. Jó volt, jók voltak.

Ki volt Feri bácsi, a tanító bácsi, vagy csak, úgy Sárközi? Tanár, aki három tantárgyat adott elő, a fizikát, vegytant és biológiát. Pedagógus, aki néha szó-szo-

ros értelemben belénk verte a leckét, a tudást. Nem baj, nem bánom. Ma is sokszor idézhetjük, emlegethetjük, amit tőle tanultunk, de megjegyzést is tehetünk, ha a mai médiákban olyasmit hallunk, ami az Ő tanítása alapján sajnos nem igaz. Pedig, még most is igaza van. Az, az igaz, amire Ő tanított bennünket. Erre büszkéek is lehetünk. Ez mellett foglalkozott földműveléssel, gyümölcshésszel, és még minden máshoz is értett. Ez mellett még jutott ideje a falura, annak kulturális tevékenységének támogatására vezetésére.

Ne keressük Őt másban. Nem lehet más Sárközi Ferenc. Megismételhetetlen, csak emlékezzünk rá tisztelettel, és az ő mércéjével mért szerény munkánkat végezzük el tisztes-séggel. Ő csak ennyit kívánt.

A falu életének olyan alapot adott, amit nem lehet nem tovább építeni. Ma unokája Sárközi István viszi tovább a stafétát. Ne hasonlítsuk össze a tatájával. Ő más, de szívből és szorgalommal viszi tovább azt az örökséget, ami nem is kötelessége, csak a becsülete. Dolgozzunk vele szeretetből a tanító bácsi emlékéért, ami a mi örökségünkért is.

Ezért kapnák tőle egy barackot, mit kellett mindezt így felhozni, amikor ez mind csak úgy magától jön, és a dögöt csinálni kell. (Lehet, hogy a barack ma már jól is esne)

B. Cs.

Osztálykép az 1955-ös generációról, VIIb., 1968

FECSKETOLL

LÁBNYOM

Mint kicsinyke porszem,
Mi harcol a viharos szélben,
Úgy küzdhetünk mi is
A könyörtelen idő ellen.

Néha kedves velünk,
Szinte már reménnyel kecsegtet,
Máskor viszont erősen
belénkmar,
Megmutatja kinél van a hatalom.

Mikor gyermekünkre nézünk,
Boldogság az idő múlása,
Hisz látjuk mivé válik kicsiny
magunk,
Látjuk benne a boldog jövőt.

Mikor viszont önmagunkat
látjuk,
Nincs abba sok boldog jövő,

Csak a könyörtelen idő,
Mi visszatekint reánk.

Mégis néha oly jó érzés
Ami belopózik szívünkbe,
Hisz nem múlik el
nyomtalan az élet,
Mind hagyunk valamicske
lábnyomot.

Van aki hatalmasokat lép előre,
S van aki kicsiny léptékkal halad.
Van aki a történelmet írja,
S van aki gyermekét tanítja .

Mégis mindannyian része
vagyunk,
E hatalmas forgatagnak,
Ami az élet.

Verbászi Hajnalka

EGY RÓZSASZÁL

Oly igazán szerény s valódi,
néma, nem tud beszélni,
de ha nézed és jól figyeled,
beszél, nagyon sokat mond
neked.

Szépségről, színről, illatról mesél
a sok hamvas, puha szíromlevél.
Verseket költ lágy kerti szélről
mely hajad kócolva rád köszönt.

Harmatcseppel kacsint
a nap sugarába,
lágy mosolyát hordozza
pillangó szárnya.

Szépsége megigéz, kedvre
derülsz tőle,
s a szeretet italát
szürcsölöd belőle.

Dudorászva küldi feléd
a megérzést,
hogy nálánál nincs szebb,
kedvesebb ajándék.
Nyújtsd ki kezéd,
mindegy hogy adod vagy kapod,
egy rózsaszál dalát hallhatod.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Simonyi Dénes és Gabriella kisfiuk
Gyárfás

Brezovszki András és Andrea kisfiuk
András

Fekete Csongor és Tímea kislányuk
Dorka

Avdi Krasnići és Makfire Selmani kislányuk
Leonarda

Elhunytak

Bordás András április 21., 87. évében

Papp Imre április 22., 91. évében

Roth Júlia április 26., 78. évében

Pál Zsófia szül. Német Zsófia április 27., 92. évében

Id. Kórizs József április 27., 63. évében

Id. Budai Ferenc április 27., 88. évében

Id. Borbély József április 28., 63. évében

Id. Klausz Pál április 29., 75. évében

Bácsi István (Zombor) május 3., 88. évében

Stojanović N. Andrija május 6., 63. évében

Varga Klára szül. Fehér Klára május 8., 55. évében

Szentgyörgyi-Barna Lidia szül. Major Lidia május 13., 68. évében

Horvát Mária szül. Gyökér Mária május 28., 93. évében

Kórizs Ilona szül. Varga Ilona május 21., 74. évében

Lubarda D. Predrag május 22., 51. évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com

Folyószámlaszám: 310-8659-38

www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2015. június.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSCKE: bácsfeketehelyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illustr. : 30 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

Konfirmálás

Bácsfektehegy 2015.05.17.

Photo by Anikó
064/4222094